

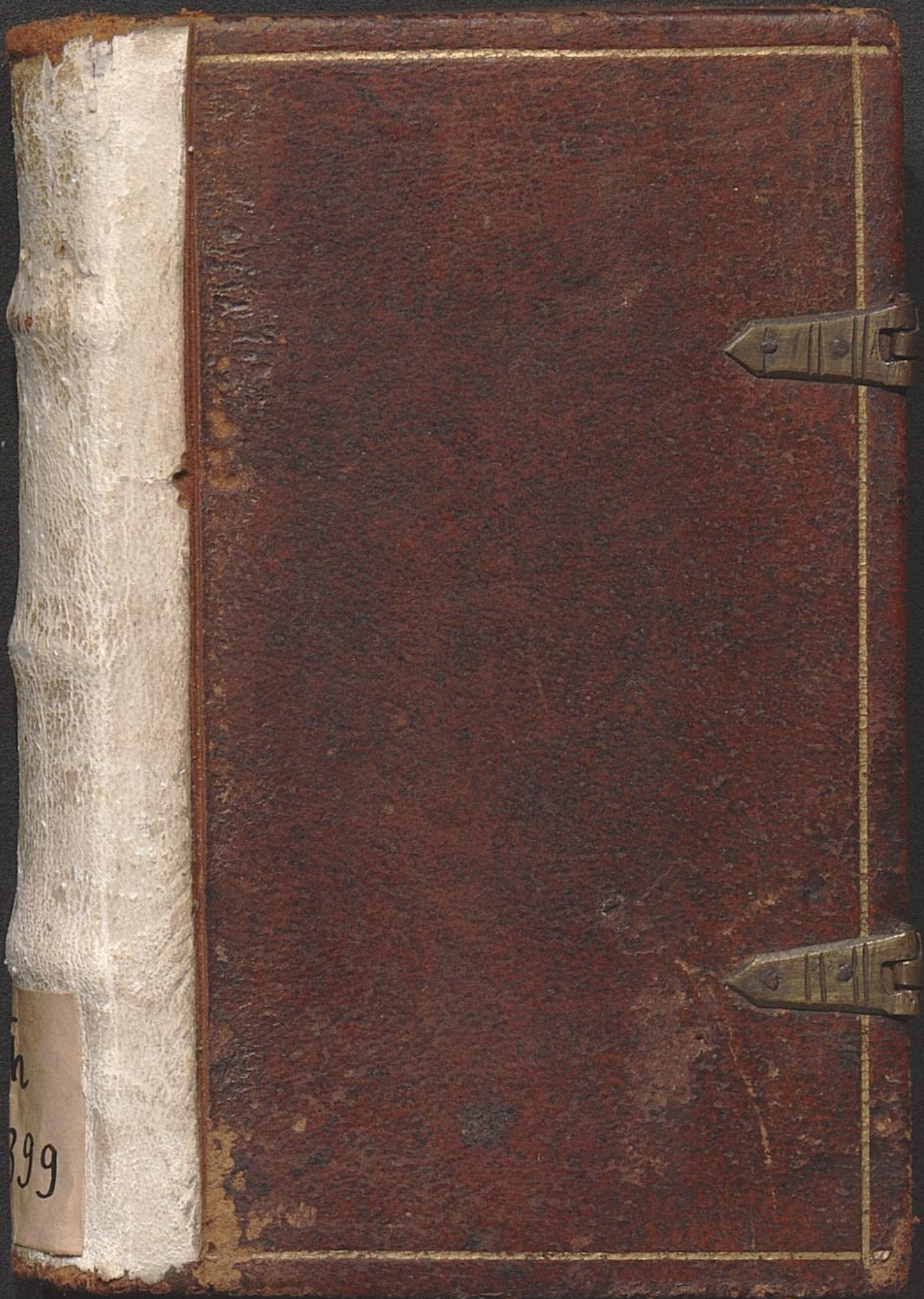
UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Unitas Dogmatica & Politica In qua agitur de
Reformatione, hoc tempore attentata in Belgio**

[S.l.], 1679

urn:nbn:de:hbz:466:1-42497

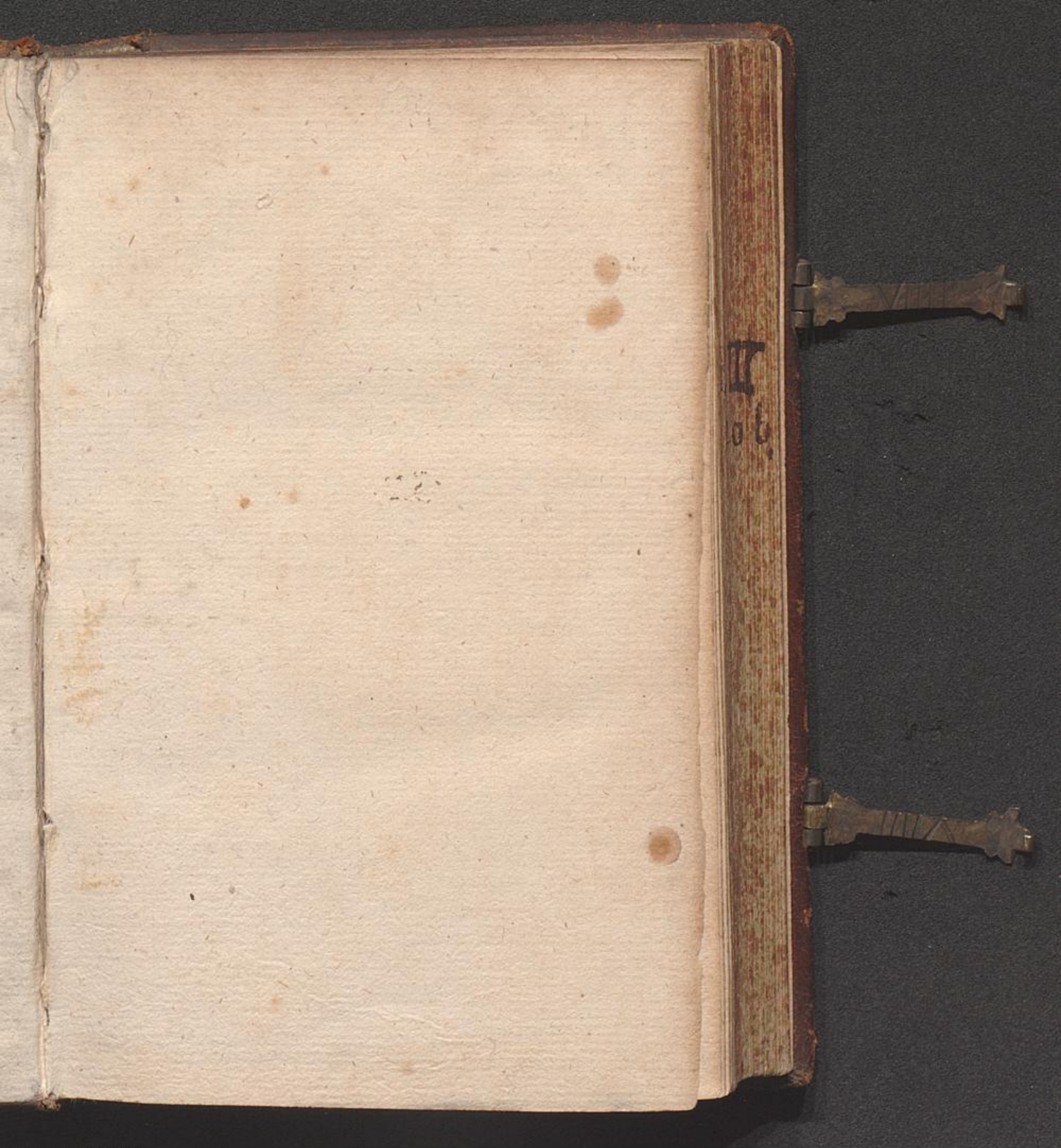

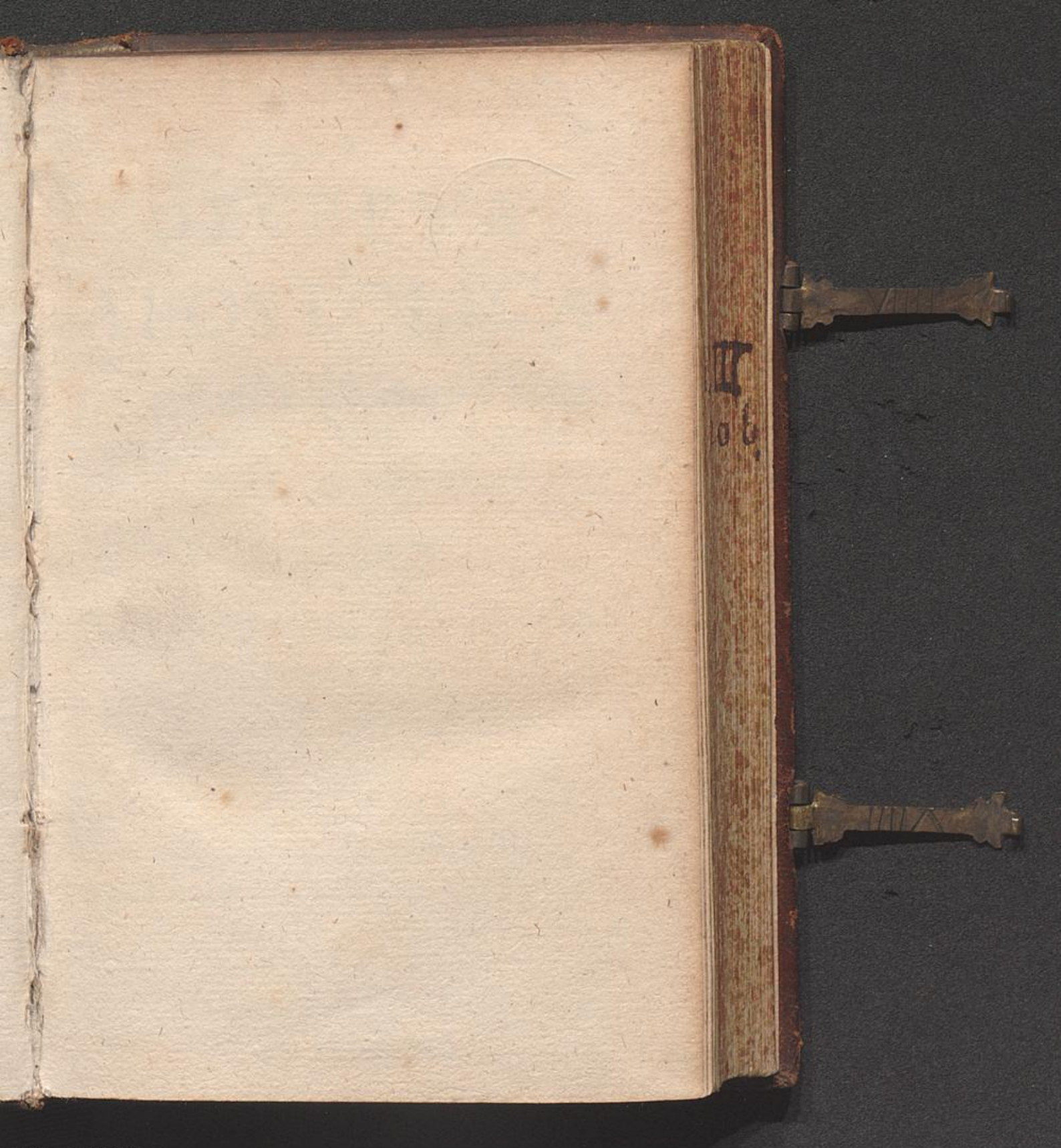
h
399

Th. 2399.

G. I

32.

III
ob

vgl 821

In Antiquis est Sapiencia.

Job. 12. v. 12.

UNITAS

DOGMATICA & POLITICA

*In qua agitur de Reformatione, hoc
tempore attentata in Belgio:*

OBLATA

SERENISSIMO PRINCIPI

JOANNI AUSTRIACO

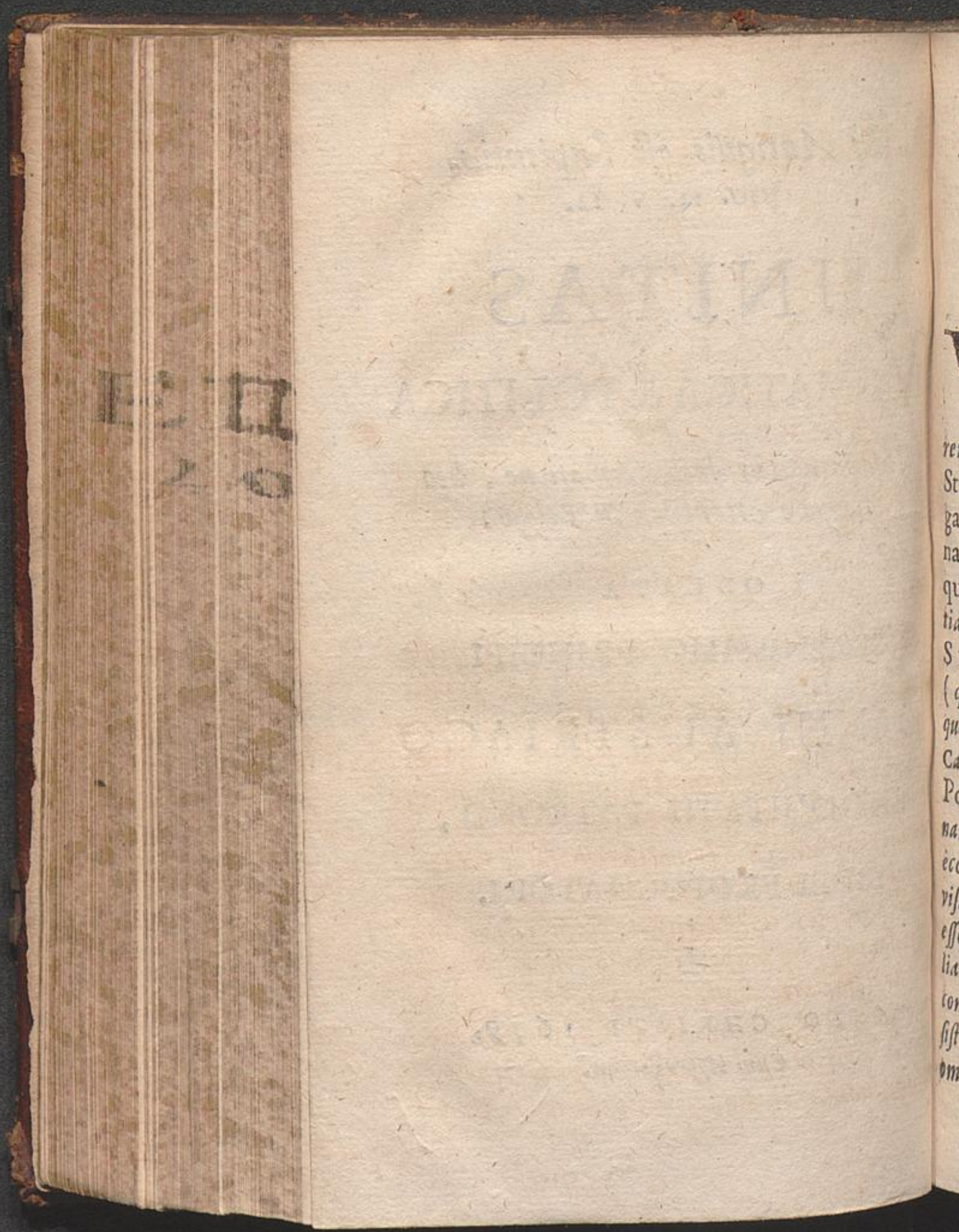
ANTIQUITATIS PATRONO,

FIDEI PROPUGNATORI.

ANNO CHRISTI 1679,

Cum Approbatione.

V
re
St
ga
na
qu
tia
S
(q
qu
Ca
Pe
na
eco
vis
ess
lia
con
sist
om

LECTORI CATHOLICO

E T

BENEVOLO TYPOGRAPHUS.

V Erè & benè dixit Propheta Iob cap. 12. v. 12. In antiquis est Sapiencia : ut autem homines hac potiri valeant , admonet Ieremias c. 6. v. 16. dicens : State super vias , & videte , & interrogate de semitis antiquis , quæ sit via bona , & ambulate in ea , & inveniètis requiem animabus vestris. Vt veram Sapienciam consequamur omnes , Author hoc scriptum SERENISSIMO PRINCIPI obtulit (quod ad manus meas pervenit ab Anonymo , quodq; publici juris facio ad solatium verorum Catholicorum) Eiq; tam Dogmaticam quam Politicam Unitatem intimavit , & benè : nam in Unione & Sapiencia est salus posita ; econtra verò , in sectione , distinctione , & divisione pernicies & stultitia ; ideò quoad ejus esse possunt efficere universa omnia , sive naturalia , sive qua arte constant , conjungunt sese ac condurant , atq; in Unione ad sui tutelam persistunt. Lapis ut esset lapis , omnes ejus partes , omnisq; natura in unum solidata est. Quid ?

A 2

Ar-

Arbor, arbor quidem non esset, si una non esset. Quid? membra cujuslibet Animantis, ac viscera, & quidquid est eorum quibus constat certe si unitatis patiantur divortium, non erit animal: populus una Civitas est, cui periculosa dissensio: Quid est autem dissentire, nisi non unum sentire? Ex multis militibus fit unus Exercitus; itemq; multitudo eo minus vincitur, quo magis in unum coit. Videmus ab unione generari virtutem; quia quanto unius strictior est, tanto fortior est virtus; & quo essentia magis est unita, eo majoris censetur esse virtutis.

Hinc, ad humanum Principatum descendendo, concluditur (ut inquit Petrus Bongus) Analogiam quandam esse terreni Principis, sicut & Avini, cujus gerit simulachrum: Quò quidem modò dico; in unâ navi non possunt esse Governatores multi; nec in unô Regimine multi Reges; sed unus Rector in mundanâ fabricâ; moderator unus in bellô; unus est summus Imperator; & in quovis grandi exercitu unius signum expectatur: Rex unus est Apibus, & unus in gregibus, & in armentis ductor unus: Graeculi efficiuntur ordine iteratò, formam trianguli efficientes: in Navi unus est Governator, in Civitate unus Imperator; in Corpore unum Caput; in Regno unus Rex; in Ecclesiâ unus Summus Pontifex, cujus infallibili doctrina

nes nos submittere oportet ; & tunc verè florebit unitas Dogmatica & Polytica. Quod ut fiat , & unusquisq; non fabricet & proponat novitates secundum spiritum suum , hæc scripta sunt : Hinc enim omnis error , scandalum omne , & schisma timendum : Cumq; aliqui Ecclesiasticas Censuras & pœnas non multum videantur abhorreere ; hinc gladio spirituali temporalis jungendus est : Et Principes habent (præter mille alios) quem imitentur PHILIPPUM III. piæ memoriæ Regem potentissimum , qui subditis suis hæreticis pacisci noluit , & nullius aliam magis curam habuit , quam hostes Ecclesiæ profligare : Et profecto habent Hispaniarum Reges (ut dicit Joseph Stephanus in quadam sua Oratione) & cum Eis universa Provincia præter militarem virtutem & laudem , qua maxime nobilitantur , insitam ac quasi innatam fidei pietatem , per quam omnia suscepta consilia ad Sanctam referunt Sedem ; ut in eâ , tamquam in firmissimis totius Regni viribus , ac munimentis insistant : quod & confirmat sanctæ Inquisitionis officium institutum , sub quò non patitur Hispania illos fluctus & turbines , quibus multæ Provincia magna & miserrima fortunarum & fidei naufragia pertulerunt : Sed cum eo deficiente in Belgio novitates incipiant , necesse est ut modo opportuno illæ impediuntur , ne fiant in laqueum & miseris in ruinam. Sed forsàn quispiam cogi-

gitabit, nondum video schisma aliquod: Res
 latet serpens sub herbâ, & quæ jam parvi aliqui
 faciunt, verè, si finem, Originem, & Scopum
 considerarent, magni æstimarent: nam parva
 scintilla magnum causat incendium: hoc pu-
 dentissimè consideravit nuper Regina nostra
 Regens, Mater Monarchæ nostri, dum, cum
 dolore intelligens novitates hic accrescere, ma-
 davit Comiti de Monterey, tunc Belgii Ge-
 bernatori, &c. ut impediret, ne quis novitates
 aliquas introduceret, nisi sancta Sedes consuleret
 aliqua publicanda & observanda determinaverit.
 Sic patet ex propriis Reginae litteris datis & sig-
 latis de more Madriti 30. Iunii anno 1677.
 Cujus & zelum considerans Author hac scripsit
 non acri sed simplici stylo & animo; non
 politis, sed veris & sinceris: Quicumq;
 aequi boniq; consule, & cum Authore Unitatis
 ama & defende: Vale.

UNITAS

DOGMATICA ET POLITICA.

Vnus Dominus, una Fides, unum Baptisma.

Ad Ephes. cap. 4. v. 5.

Solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Ephes. cap. 4. v. 3.

UNitatis utilitatem & necessitatem nobis proponit D. Augustinus in Serm. 26. de verbis Domini, dicens: *Da enim unum, & populus est; tolle unum, & turba est*: Nam omnia sic ad unitatem tendunt, ut sint multa partibus, unum toto, & quæ sunt multa accidentibus, sint unum subjecto, quæque multa numero unum specie, & quæ speciebus multa, unum genere & unum principio sint, quæ multa processionibus: adeò ut creata omnia, quantumvis divisa & disparata, unum sint, & ad Unitatem anhelent: *Ex quâ, ut ait Aristoteles, oritur concinna quadam, & quasi modulata partium mundi consensio, quæ harmoniam unam efficit omnium pulcherrimam*: quam & verè esse dixit *Tutricem & Conservatricem universi*: Sed si hujus tutrix & conservatrix est *Unitas & concordia*, eadem & hominis esse debet sive microcosmi, vel hominum inter se, qui membra sunt unius corporis, teste Apostolo 1. Cor. cap. 10. v. 17.

A 4

Vnum

Vnum corpus multi sumus. Si ergò *Vnitas* fuerit essentialis creationi universi , quanto magis necessaria ejusdem gubernationi *Vnitas dogmatica* sive doctrinalis , quæ facit gentes & populos , patria & moribus diversos , occurrere in unitatem fidei ; nec tantum , sed & ad unionem Polyticam hæc *Vnitas* doctrinalis adjuvat : hanc quoque , ut Regiminis finem , Rector attendere debet , ne socialis vitæ periculi utilitas : hac *Vnitate* Ecclesiastica & Politica floret Respublica , divisione perit : hanc probat utilem , imò necessariam demonstrat Regimen Ecclesiæ Monarchicum : Si enim Monarchiæ proprietates , simul & unitatis necessitatem perspicies. Confirmat intentum jus naturale & positivum.

Undè Novatoribus proponit sacer Textus Deut. cap. 4. & 14. *Non addetis ad verbum quod ego præcipio vobis , nec auferetis ab Eò ; id est , non aliam doctrinam docebitis præter illam in lege contentam : Ipseque Dei Filius , homo factus , novam laturus legem , ab antiqua sese non discrepare significavit , dicens Matth. cap. 5. Non veni solvere , sed adimplere : hinc optimè Clemens Alexandrinus lib. 11. Strom. Novum inquit , Testamentum veteri litteræ impressum erant *Vnitatem* Ecclesiæ veræ doctrinæque sanæ præbat Scriptura , dum illam vocat *unum Corpus* Rom. 12. *unam* Columbam Cant. 6. *unum* Oculum Joan. 10. Idcirco , inquit Cyprianus 1. Epist. ad Magnum : Dominus insinuans nobis unitatem , ad Divina Authoritate veritatem ponit & dicit : Ego & Pater *unum sumus* : ad quam unitatem rediguntur*

Ecclesiam suam, denuò dicit; & erunt unus grex & unus Pastor, scilicet sicut unus Christus, sic unus populus Christianus. Abelis Sacrificium Deo placuit, Caini displicuit Gen. 4. v. 4. Et 1. discriminationis rationem assignasse videtur ipse Deus, Cainum statim allocutus, juxta septuaginta: Nonne, inquit, si rectè offeras, non autem rectè divides, peccasti? Sed in quò male divisit? Rupertus ad eum locum: Cain, inquit, non rectè divisit; quia cum Deo offerret sua, seipsum sibi retinuit: Cor suum retinuit sibi, & fructus terre obtulit Deo. Videtis divisionem odiosam? videte & unionem commendatam: Frater, qui adjuvatur à Fratere, quasi civitas firma. Prov. 18. cap. v. 19. Ita optandum, ut unâ eademque doctrinâ Christiani Fratres invicem adjuvarent, ut sic eâdem viâ ad unum Deum venire possint: In unò, enim itinere, inquit Hugo Card. unitatis concordia insinuat, quam debent habere Doctores in docendo, & Prædicatores in predicando. Habete in vobis sal, ait Dominus Discipulis Marci cap. 9. v. 50. & pacem habete inter vos, hoc est sal doctrinæ, ad condiendum Orbem; pacem inter vos, ad conservandam charitatem: Nam, ut Beda ibi: Habere, inquit, sal sine pace, non virtutis est donum, sed damnationis argumentum.

Attendite ad hoc Novatores, & scitote quod non sit dissentionis Deus vester, sed pacis, ut Paulus 1. Cor. 14. quodque Matthæus cap. 12. dicat: Omne Regnum in se divisum desolabitur. Hæreses considera, divisiones numera, desolationes pondera, & lachrymas det oculus, cor
fuf

suspiria & gemitus in testes doloris, & qui
 inveniuntur, quoad mores saltem, tot contentiones
 in scholis, tot contradictiones in cathedris,
 tot divisiones in doctrinis, ut inter Theologos
 modernos vaticinium illud Isaiæ cap. 19.
 impletum videatur: *Concurrere faciam Ægyptum
 adversus Ægyptios*: ita enim quidam inter
 digladiantur, & nescio quibus opinionum
 vitatibus, Christianam doctrinam misere dilacerant:
 hoc modo accidit (ni fallor) quod olim nascenti
 Ecclesiæ accidisse fertur, nempe quod *diaboli
 instinctu studia in Religione fierent* (ait Hieronymus
 in cap. 1. ad Tit.) & dicerentur *in populis ego sum
 Pauli, ego Apollo, ego Cepha.*

De ratione essentiali Ecclesiæ est, ut sit una
 unione membrorum inter se & cum capite. Tollit
 hanc autem unionem tollit, quisquis Unitatem
 doctrinalem sive dogmaticam separat ac dividit.
 quod utique probat multiplex unitas, quæ in
 Ecclesia invenitur.

1. Est *Unitas* ratione principii, id est Deum
 vocantis Joan. 6. *Nemo venit ad me nisi Pater
 traxerit eum.*

2. *Unitas* ratione ejusdem ultimi finis, quem
 unum omnes qui in Ecclesia sumus intendimus,
 & qui in illo uno denario omnibus operantibus
 promisso præfiguratur Matthæi c. 10. *Vocati*
 (ait Apostolus Ephes. 4.) *in una specie
 cationis vestra.*

3. Est ratione omnium mediorum, id est
 dei, Sacramentorum, legum; juxta illud
 Ephes. 4. *Vna Fides, unum Baptisma.*

4. Ratione ejusdem Spiritus Sancti, à quo, tamquam externo & separato Rectore, universa Ecclesia gubernatur : *Divisiones gratiarum sunt* (1. Corinth. 12.) *idem autem Spiritus.*

5. Est ratione ejusdem capitis tamquam interni & conjuncti Rectoris ; omnis enim Ecclesia uni Christo & ejus Vicario tamquam capiti pareat.

6. Est ratione connexionis membrorum inter se & præcipuè cum capite, ut est principale membrum, *unum corpus sumus, alter alterius membra.* Rom. 12. quæ omnes unitates in una *Vnitatem dogmatica* fundantur, & ab ea omnes, tamquam effectus à causa, dependent.

Primam *Vnitatem* scinderet, qui nos aliter, quam per gratiam Dei, in Filios Dei adoptari diceret.

Secundam Læderet, qui ultimum finem nostrum non in solo Deo sed etiam in creatis positum prædicaret, quod utique non faciunt illi, qui, præter Deum, creaturas diligi posse amore casto & moderato docent.

Tertiam *Vnitatem* omnino tollunt, qui dogmata fidei alio & alio modo, à communi doctrina alieno, doceri volunt, qui Sacramenta variis & insolitis dispositionibus administrari cupiunt, qui leges, humanæ fragilitati & miseriæ impossibiles, hominibus imponunt.

Quartam *Vnitatem* spernunt, qui gratia Spiritus Sancti, per manuum impositionem sibi data, *ad consummationem Sanctorum in adificationem corporis sui,* quod est Ecclesia, sive tamquam Apostoli, sive tamquam Pastores & Doctores tam
in

inordinate & præpostere abutuntur ad destructionem fidelium.

Quintam *Unitatem* tollere nituntur, qui Ecclesiam bicipitem comminisci audent, non attendentes ad Bullam S. D. N. Innocentii X. adversus libros continentes propositionem, qua assertitur æqualitas SS. Petri & Pauli, est emanata Feria 5. die 24. Januarii 1647. ex illa hæc verba accipe: *Sanctissimus relata unanimi Theologorum, ad hoc specialiter deputatorum, censura, & auctoritate votis Eminentiss. & Reverendissimorum DD. Cardinalium Generalium Inquisitorum, propositionem hanc: S. Petrus & S. Paulus sunt duo Ecclesie Principes, qui unicum efficiunt. Vel: sunt duo Ecclesie Corporales, ac supremi Duces summa inter se unitate conjuncti. Vel: sunt duo Ecclesie Summi Pastores, ac Prasides, qui unicum caput constituunt, ita explicitam, ut ponat omnimodam æqualitatem inter S. Petrum & S. Paulum sine subordinatione, & subjectione S. Pauli ad S. Petrum in potestate suprema & regimine universalis Ecclesie, hereticam censuit, & declaravit.* Ex quibus patet unicum Ecclesie caput: non vulgares Episcopos controversiarum fidei iudices, & membra capiti, id est Summo Pontifici, esse æqualia, multoque minus est unumquemque Parochus Pontifex in sua Parochia, &c.

Sextam aperte violant, qui caput Ecclesie infallibilitate in decidendis rebus fidei absque Concilio generali insimulant, qui membra Ecclesie cum Capite suo (sive inter se) nescio quibus schismaticis contentionibus concurrere faciunt credant potius cum Irenæo lib. 3. c. 3. *Eis. qui sunt undique fideles, necesse esse ad Romanam Ecclesiam*

fiam propter potentiorē ejus, five in profligandis erroribus, five in afferenda veritate *principalitatem* religiosè convenire. Ad quam Apostolicam Sedem, teste Cypriano Epist. 55. *perfidia non potest habere accessum*; & cum Hieronymo ibidem: vos alio loquor si veri sitis Catholici: *nescitis Vitalem, Meletium respuitis, ignoratis Paulinum, persuasistis Cunctos spargere, qui cum Romano Pontifice non colligunt; hoc est, qui Christi non sunt, esse Antichristi.* Audite verba melliflui Bernardi Epist. 190. ad Innocentium Papam, atq; ex his infallibilitatem Innocentii XI. in decidendis quæstionibus facti & juris agnoscite: oportet ait ad vestrum referri Apostolatum pericula queque & scandala emergentia in Regno Dei, ea præsertim qua de fide contingunt; dignumq; arbitror ibi potissimum resarciri damna fidei, ubi non possit fides sentire defectum: hæc quippè hujus prerogativa Sedis. Hæc Pontificis infallibilitas ex Scriptura, probatur tam ex 16. c. Matth. quam Joan. 21. Lucæ 22. &c. de quo videte Theologos. At quæso, quid nuper condemnavit Innocentius XI? quid apposuit? audite verba, intelligite mysteria; condemnavit 65. Propositiones partim ex diversis, vel libris, vel thesibus, seu scriptis excerptas, & partim noviter adinventas: ex quibus autem thesibus? innotuit nuper, dum in Epistola Mechliniensis nomina, anni, dies, quando & ubi defensæ innotuerunt; ex originalibus enim ibidem convicti, qui contra expressum suæ Sanctitatis mandatum easdem publice, etiam lingua vulgari, Religiosis Belgii adscripserunt in vanum & ex invidia: attendite quæso & unitatem Spiritus conservate: imprimite mentibus, ut

reprimatis linguas; SS. D. N. verba, quæ hæc sunt tandem, ut ab injuriosis contentionibus Doctores, seu scholastici, aut alii quicumque imposterum se abstinuant, & ut paci & charitati consulatur, idem sanctissimus in virtute S. Obedientia eis præcipit, ut tam in libris imprimendis ac manuscriptis quam in thesauris disputationibus ac prædicationibus (notate verba) caveant ab omni censura, & nota, nec non à quibuscumque convitiis contra eas propositiones, quæ adhuc inter Catholicos, hinc inde controversantur, donec à S. Sede recognita super iisdem propositionibus iudicium proferatur. Ubinam obedientia vestra dum non solum in Cathedris passionem ostenditis, sed & easdem propositiones monialibus, mulierculis, plebeculæ cum atrocibus in Religiosos verbis & schismaticis dictis tribuistis: non sic, non sic servatur *Vnitas*: imitemini Pontificis discretionem, qua sævit in errores & dicit lexit errantes; quinam illi fuerint iudicent *S. S.*

Tantum saltem abest ut verum sit nuperum quorundam assertum, quod Religiosi sint Authores 65. damnatarum ab Innocentio XI. propositionum, quin potius illarum plurimas præcipuè impugnarunt, & prout jacent detestati sunt ante Anathema Romanum: unde, qui *Vnitatem* diligitis, scitote, quod multo minus verum sit pro iis tuendis contentiones excitate in Belgio, ubi plærumque (uti quæ ex Hispania, Sicilia, Germania, &c. accitæ) ne quidem auditæ sunt; *Vnitatem* lædis; quisquis ex censura laxitatum per Alexandrum VII. & Innocentium XI. consentaneum dicit, quod ab ipsius censuratae opiniones, etiam ante censuram, non

non potuerint sine peccato practicari quocumque
 que probabilitatis titulo : injuriosus es in Theolo-
 gos Lovanienses , qui 1. 5. 6. 10. 11. 17. 18.
 26. 27. 30. 36. 40. 42. 45. 54. 55. 65.
 aliisque patrocinati sunt sæpius ; non damnan-
 das enim , sed damnatas docere pernicies summa
 est sanæ doctrinæ : Cogitate autem nihil glo-
 riosius esse , teste August. in Psalm. 57. *quam*
subjici & vinci à veritate. Non enim vincimur (ait
 Cyprianus Epist. 71.) *quando nobis meliora offerun-*
tur , sed instruimur ; maxime in his quæ ad Ecclesiæ
Unitatem pertinent , & Spei & Fidei nostræ veritatem :
 Unde decet , ut unanimiter nos san-
 ctæ Sedi submittamus , non solum admittentes
 condemnationem nuperam propositionum 65.
 scandalosarum & in praxi perniciosarum : sed
 & cum omni respectu recipientes constitutio-
 nem Pii Papæ V. datam Romæ anno 1567.
 Kalendis Octobris , Pontificatus anno secundo ,
 adversus errores Michaëlis Baii , Doctoris Lo-
 vaniensis , in qua leges condemnationem 79.
 propositionum , quam confirmarunt postea
 Gregorius XIII. & Urbanus VIII. obser-
 vemus & decretum ejusdem Urbani , quo
 prohibet librum , cui titulus , Augustinus Cor-
 nelii Jansenii , olim Iprensis Episcopi , &c. da-
 tum Romæ anno 1641. pridie nonas Martii , Pon-
 tificatus anno decimo nono. Amplectantur fide-
 liter Constitutionem S. D. N. Innocentii Pa-
 pæ X. qua damnantur ut hæreticæ quinque pro-
 positiones Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi ;
 datam Romæ 1653. pridie kalend. Junii , Pontifi-
 catus anno 9. ejusdem Pontificis revereantur de-
 cre-

cretum, quo Feria 5. diè 23. Aprilis 1654. denu-
navit iterato Augustinum Cornelii Jansenii, &
mulque libros omnes ad ejusdem defensionem
editos & edendos, ac denique abrogat quibus-
dam prætensis actis coram Clemente VIII. &
Paulo V. simulque pseudo-bullæ Pauli V. contra
doctrinam *Ludovici Molina*: observetur S. D. N.
Alexandri VII. confirmatio, approbatio, innova-
tio & declaratio Innocentii X. de quinque
propositionibus in materia fidei, Romæ 1653.
decimo septimo kalendas Novembris, Pontifica-
tus anno secundo: ejusdemque Pontificis con-
stitutio, continens formulam subscribendi decre-
tis Pontificiis adversus hæreses Cornelii Jansenii,
quam invenio datam Romæ anno 1664. 15.
kal. Martii, Pontificatus anno decimo.

Ut ergo *Vnitas dogmatica* floreat, captivemur
omnes intellectum nostrum in obsequium fidei.
hoc rectè intellexit Hieronymus Epist. 57. ad
Damasum. *Beatitudini tue, id est Cathedra Petri,
communione consocior, super illam Petram adificamur
scio Ecclesiam, quicumque tecum non colligit, dissi-
git.* Attendite quæso ne *Vnitas dogmatica* à vo-
bis lædatur, & fiat vobis sicut Babylonis,
quibus Scriptura Gen. 11. cum descendisset Do-
minus, & confudisset ibi linguam eorum,
non audiret unusquisque vocem proximi sui, pro-
tinus cessaverunt ædificare civitatem, & ideo
cò (inquit Textus) vocatum est nomen ejus Ba-
bel, quia ibi confusum est labium universæ ter-
ræ: quamdiu nos sumus labii unius, tam diu pro-
ficiet ædificatio corporis illius mystici, sed cum
confusum fuerit labium eorum, id est dum

fallibili Summi Pontificis authoritati vos non
 submittatis, sed variis & peregrinis doctrinis
Vnitatis Dogmatica divisa fuerit, illico cessabit ædi-
 ficari Civitas Domini Dei nostri, & Cælestis
 illa Jerusalem brevi vertetur in Babel, ubi nul-
 lus ordo sed sempiternus horror inhabitat. *In*
compagen Christi (inquit Augustinus) *tamquam in*
vivam structuram Templi Dei, quæ est Ecclesia uati
homines, non ex operibus justitia, quæ fecerant, sed
renascendo per gratiam transferuntur tamquam de
massa ruina ad ædificii Firmamentum. Firmamen-
 tum autem ædificii ex unione lapidum, id est
 Concordia fidelium, qui, juxta Apostolum, *tam-*
quam cives Sanctorum & Domestici Dei superædificati,
super fundamentum Apostolorum & Prophetarum ipso
summo angulari lapide Christo Iesu uniuntur Glutino
 perfectæ charitatis: quam perfectam non habet
 intrepidus *Vnitatis dogmatica* perturbator, nec
 magis hic unus est cum Ecclesia quam Judas,
 qui (juxta Augustinum) unus erat ex Disci-
 pulis Domini, & tamen jam typum gerebat
 hæreticorum ab Ecclesia dissidentium: ex verba
 ejus tract. 61. in Joan. *Vnus numero, non merito,*
unus specie, non virtute, commixtione corporali,
non vinculo spiritali, carnis adjunctione, non cor-
dis sociis unitate: qui enim doctrinæ varietati
 noxiæ, non Ecclesiæ *Vnitati*, sed divisioni stu-
 dent. Quid aliud machinantur, qui tot novis
 doctrinis & Prædicatorum Cathedras, & Con-
 fessoriorum Tribunalia implent? nonnè divi-
 sionem amant qui directissimè contra volunta-
 tem Alexandri VII. censurant sententiam *de suf-*
ficientia attritionis ex metu gehenna? dividunt re-

vera & non colligunt animos: undè legant Decretum Sanctissimi feria V. die 5. Maij 1668. emanatum, & culpas agnoscentes Ecclesiam uniantur in vera submissione & Reverentia erga Romanum Pontificem.

Unionem amas? noli docere Absolutionem Sacramentalem non posse à Sacerdote impertiri nisi peracta satisfactione; aliqui id ipsum docent in Petro de Osma damnatum, & fulmine Apostolico percussum inclamant: approbata SS. D. Innocentius XI. in Bulla quæ incipit *Cum ad aures*, &c. data Romæ 12. Feb. 1668. frequentem Communionem, & ait: *Episcopi autem, in quorum Diocesis viget huiusmodi votio erga SS. Sacramentum, pro illa gratias agant, eamq; ipsi, adhibito prudentia & iudicij temperamento, alere debebunt, &c.* frequentem venialibus Absolutionem, eamq; salutarem ex Tridentino probamus; hanc improbare schisma excitare, sanctas Monialium aliarum animas turbare, fructum Sacramenti Poenitentiae impedire, Monasteria devotione & pauperum privari. Quid dicam? doctrina aliquorum nociva est, juxta Chrysologum, qui sermone 7. ait: *secura simulat, fallit prospera, corripitur, & crudeli arte virtutes truncat matrem ne virtutum . . . & misericordiam miseratione sternit.*

Nonne Unitatem Ecclesiae lædunt, qui decessum Pontificum non observant? nonne SS. D. Clementis IX. 20. Aprilis 1668. Pontificatus anno primo per expressam Bullam, quæ incipit, *Incumbit Pastoralis Officij*, &c. omnibus famosis

imo hæreticam versionem gallicam novi Testa-
menti Montibus Hannoniæ, Lugduni, seu po-
tius Bruxellæ typis editam prohibuit? prohibuit
sanè: qui ergo eandem retinent, vendunt,
imo suis legendam proponunt, & pro Sacra-
mentali satisfactione ut legant imponunt, non
ne perturbatores *Vnitatis Dogmatica* censendi
sunt? quis magister in Israël, & hæc ignorat?
imo, quis sani iudicij hæc non palpet? quis
etiam, alioquin cæcus, hoc scelus non videt?
si vis ergo esse Catholicus? *Vnitatem dogmaticam*
cole, summumq; Pontificem, ejusq; Decreta
reverere nobiscum.

Sed eheu! quid Belgium non obstupescit?
interdixit omnibus SS. D. Alexander VII. feria 5.
die 6. Septembris 1657. ne quis legeret aut re-
tineret *Litteras Provinciales Montaltij*, &c. quid
facitis quoad hoc Novatores? Conscientia ve-
stra sit vobis testis; quomodo *Wendrochius* in ve-
stris versetur manibus non ignoratis, Liber
dictus *Rituel d'Alet* sive *Ritualet Aletense* contra
Bullam SS. Domini Clementis IX. datam Romæ
die 9. Aprilis 1668. qui legit Bullam & con-
temnit, violat *Vnitatem* desideraram. Attendite
precor qui verbum paternum contemnitis, do-
ctrinam sanam mutilatis, & dividitis portio-
nem vitæ æternæ: accessit ad Christum Domi-
num quidam de turba, & ait, magister dic fratri
meo, ut dividat mecum hereditatem, ad quem Do-
minus: homo, quis me constituit Iudicem aut divi-
sorem super vos? Luc. 12. v. 13. explanat hanc
responsionem D. Petrus Chrysologus serm. 162.
præcepit, inquit, cupiditas & incauta cum fieri vo-

luit divisionis Authorem, qui ad restituendam venerat humani generis Vnitatem. Si igitur Christus Dominus hereditatem duobus fratribus debitam inter eos dividere noluit, quo pacto vos, tamquam proprii Judices, hereditatem Patrum antiquam sanamque doctrinam dividitis? dividitis si vos summo Pontifici, ejusque infallibilitati non submittitis, dum Bullas, quæ vobis placent, recipitis, & displicentes despicitis. Sequimini Jesum, qui venit ad restituendam humani generis Vnitatem, & videte, ne præceptis cupiditas & incauta vos fieri velit divisionis Authores, ne dicatis aliqua, quæ non oportent, turpis lucri gratia: qualia docuit Author monitorum minimè revera salutarium: non enim ex zelo, sed potius ex invidia contra Religiosos B. V. Mariæ cultores discretos monita illa damnata diabolus conflavit, uti peroptime ostendit Clypeus Religionis, hoc anno 1679. in lucem editus: concursus enim populi extraordinarius ad BB. Virginem colendam ad Religiosorum Tempia, Imaginum Templorumque ornatus Catholicus & debirus, Altarium minor, Indulgentiarum copia oculos malevolentium offuscarunt, ut instar furibundorum calamo suo in domum Dei involent, destituentes Imagines B. V. M. aliorumque Sanctorum pretiosis vestibus, sub specioso charitatis erga nudos egenosque titulo.

In charitate sincera, si habetis, vos laudo, sed in hoc non laudo, quod prius Imagines vestibus, Tempia ornata, quam vos ipsos sericis pannis & vestibus, pinguibus redditibus orba-

ri velitis : ex proprijs prius sustentate miseros,
 non ex alienis : non totum mare epotandum
 est , ut sciatur aquam ejus esse falsam : non
 diu dubitandum unde proveniant libelli illi di-
 visionem continentes ; nam de modernorum
 stirpe hæreticorum scitote habere parentem :
 sapiunt nativitatæ suæ solum , parentumq̃ ; in-
 signiuntur notis : si enim ibi legeris calumnias
 in summum Pontificem , in Religiosos , aut ,
 ut per contemptum dicunt , in Monachos ; si ibi
 legeris blasphemias in SS. Eucharistiæ Sacra-
 mentum , in Deiparam , in Sanctos eorumq̃ ;
 Imagines ; si in illis offenderis (ut ait Paulus
 1. Thim. 6.) *profanas vocum novitates* , quibus SS.
 Dei Matrem appellant , *Mariam Fabri* , vulgò
Mayken Timmermans , Fœminam similem cœte-
 ris , ejus statuas *puerorum esse pupulas* , vulgò
kinder-poppen , ejus Scapulare viles pannos , vul-
 gò *lappekens* , & sacrarum Imaginum ac Reli-
 quiarum apparatus , *Officinas Monachorum* , quæstus
 causa erectas , &c. tales libellos combure tam-
 quam hæreticos & schismaticos : similia ore pro-
 ferentes , Judæ sunt , & hos de vita 2. Tim. 3.

Sed quæ ita fit , ut novi hi Apostoli libellos
 suos adeò latenter fideli populo obtrudant ? in
 promptu causa est ; quia , ut Joannes cap. 3.
*dilexerunt homines magis tenebras quam lucem , erant
 enim mala eorum opera : omnis enim qui male agit
 odit lucem , & non venit ad lucem , ut non arguantur
 opera ejus : qui autem facit veritatem , venit ad lucem ,
 ut manifestentur opera ejus , quia in Deo facta sunt.*
 Ita est : quærit latere qui quærit peccare , de-
 cipere & absque notâ veritatem improbare :

non docuit hanc methodum reformandi Christus, qui palam loquebatur judæis; palam in ipsorummet Synagogis prædicabat, & Apostolus docuit Matt. cap. 10. *prædicæte super tecta*: non in antris, non in clancularijs conventiculis, ut nostrorum reformatorum antesignani Lutherus & Calvinus factitarunt, teste Florimundo Ruzo mundo lib. 7. & 8.

Verum est quidem & veritatis discipulos suo quandoq; suppressere nomina, & libros suos, nihil nisi veritatem, charitatem, *Unitatem* spirantes, anonymos emittere: verum veni digni sunt; id enim faciunt, vel quia vani fugiunt gloriolas, vel ut quorundam malevolorum sibiq; infensorum, multâ etiam auctoritate valentium, odium, invidiam (veritate tamen propalatâ) evitarent: uti perbellè præstitit ille, qui nuper, sub typo *Ignis factus* inordinatam novatorum nostrorum redarguit charitatem.

Vis ulterius digito monstrari quomodo *Unitas dogmatica* lædatur? en responsio in promptu est: dum Scripturam Sacram ad proprii Spiritus motum, & non ex SS. Patrum Ecclesiâ mente explicant; & hinc turbatio, hinc erroris patet origo: ut enim lego apud Augustinum lib. 834. Q. 469. *non potest error oriri palliatu nomine Christiano, nisi de Scripturis non intellectus*: & quomodo Scripturam intelligent, si explanationem Patrum respiciant, proprio captui fidentes sic verbum Dei corrumpitur, *dogmatica* scinditur *Unitas*, ut benè ostendit *Canisius*, qui integrum *romum* suppeditat *de corruptelis Verbi Dei*: nec
minori

minori laude & fructu nuper notas edidit do-
 ctissimas Eximius Dominus *Nicolaus de Bois*, Sa-
 crarum litterarum in Universitate Lovaniensi
 Primarius & Regius Professor, in novum Te-
 stamentum (de quo ante) gallicè nuper edi-
 tum, & à S. Sede damnatum. Ex proprio
 passionato imò hæretico spiritu prodijt libellus,
 cui titulus *Catechisme de la grace*, ut continens er-
 rores à Pio V. Gregorio XIII. Urbano VIII.
 Innocentium X. feria 5. die 6. Octobris
 1650. damnatus: qui est ille ipse libellus, qui
 nuper iterum protrusus est in lucem, sed no-
 vum habens titulum: *Esclairissemens sur quelques
 difficultés touchant la grace, &c. à Liege chez la
 Veuve Streel, avec permission des Superieurs. 1679.*
 ut autem *Vnitatem dogmaticam* magis dividant,
 infames libellos, utpotè propter hæreses con-
 tentas tortorum manibus in Gallia igni tradi-
 tos, in vulgus spargunt. Nunquid Beginis,
 Monialibus, indoctæ plebeculæ nuper libel-
 lum similem à S. Sede damnatum, cui titulus
Miroir de la pieté chrestienne, &c. pro speculo
pietatis obruserunt? vidi cum dolore, ac ve-
 hementer ingemui; nam sic, loco devoti li-
 belli venerabilis Thomæ à Kempis, speculum
 promovent impietatis; ut divertant populum
 Christianum à Christiana simplicitate, ut sic
 Sacerdotium regale contemnatur, & novis do-
 cetrinis antiqua lædatur *Vnitas*: imo videntur
 non ulli facultatem dare velle plebi sententiam
 ferendi in rebus Theologicis, non enim video
 in quem alium finem omnes illas controversias
 modernas ex idiomate latino, in scholis usitato,

in Flandricum aut Gallicum transferant. Utinam
 ejusmodi intenderent & attenderent Chryso-
 logo dicenti Sermone 53. *Sacerdotis est admonere
 quod decet, plebis est audire quod monet, quidquid
 non licet, Pastoris est prohibere, gregis audire ac
 velle ne fiat. Vtraque si convenient salva sunt omnia,
 nec Deus invenit in plebe quod puniat, nec Sacerdos
 potest habere quod doleat.* In artibus mechanicis
 nullus est qui alterius opus audeat judicare vel
 in eò defectum notare, si examinandus est Sac-
 tor non advocatur tutor ut eum examinet: in
 Theologia autem, in re tam difficili, omnes
 volunt sententiam ferre etiam mulierculæ, nu-
 nusquisque decreta sua rata esse vult, divinat
 huius sapientiæ autoritatem minuens suis erro-
 neis & novellis sententijs: sed undè hæc mala
 omnia, nisi deficiente *Vnitate dogmatica?*

Quod si enimvero inter Theologos foret
 pax & concordia, non tam indiscrete aliqui
 arcana omnia scholastica indoctis pueris & mu-
 lierculis revelarent, ut aliquod ab eis suæ sen-
 tentiæ patrociniū acquirerent, quod apud
 doctos Viros invenire nequeunt: quod unum,
 mature consideratum, foret sufficiens apud con-
 datos sistendis intumescentium illorum inge-
 niorum fluctibus repagulum. Hanc aliquorum
 imprudentiam, ne dicam impudentiam, *fe-
 talem* appellat ingeniorum scabiem in suis polyti-
 cis polyticus Lipsius, libro scilicet de una Re-
 ligione contra Dialogistam: *Iure sic loquitur,
 inquit, & profecto velut à Cælo & ab astro ali-
 quo est hæc pestis, atque ut corporum quidam mor-
 bi certis temporibus interveniunt, sic nunc iste mor-
 bus*

morum : Viri , famina , senes , pueri quæstiunculis
 ludunt & lasciuunt , eorū ventum ut pro parum sano
 sit , qui non sic insanit. *Mysterium Theologia erat ,*
facta est populare oblectamentum ; vis Imaginem cla-
ram horum temporum ? Nicephori Gregorij ? ista lege :
apud nos etiam opificibus effusa sunt arcana Theologia ,
atq; ita omnes inhiant ratiocinatiunculis & sermonibus
sylogisticis , ut herba & pascuis (Hist. lib. II.) ar-
menta , & illi qui de recta Fide ambigunt , &
qui nec quomodo credendum sit sciunt , nec quid sit il-
lud quod credere se dicunt , illi inquam & fora &
porticus & theatra omnia Theologia compleverunt ,
neque solem hunc testem facere impudentia sua reve-
rentur. Quomodo autem non sit absurdissimum , olim
quidem cum florent gentiliū Dogmata , ordinem
aliquem fuisse , & arcana quæ Delphorum Theologis
commissa erant nulli alij edicere vel indagare licuisse ,
sive is Plato sive Socrates , aut alius sapientia celebris
fuisse : apud nos verò , qui purum pietatis Myste-
rium profiteamur , ita profanari res Divinas , & om-
nibus qui de Theologia differere volunt id licere suopie
arbitrio & suffragio ? Jam dissidia & ambitio-
nem , quæ inter capita factionum & Daces pul-
chrè idem exprimit & deplorat : Factionum ve-
rò Principes inter se digladiabantur , & linguas con-
tra se mutuo armabant , non zelo Divino sed iracun-
dia impetu ducti : nam qui secundum Deum est ze-
lus , à superna potentia dependet , & Divinâ qua-
dam ac moderata concinnâq; ratione gubernatur :
qui verò mentis suæ fores ambitioni aperiunt , ij non
vident zelum suum in amulationem & odium converti
& pro frumento , uva , cæterisq; bonis fructibus , spinis
& tribulis.

Unde

Unde qui rixis & contentionibus Theologiam replent, aut replere student, hi Theologiam ipsam annihilare quærunt: Theologia enim est vera & perfecta hominis sapientia; quid autem sit sapientia definiuit D. Bernardus, cum dixit, sapientia est sapida scientia: Est, juxta nomen ejus Latinum, sapida & suavis scientia: sed nunquid Theologiam destruunt, qui hanc suavem & sapidam scientiam convertunt in amaritudinem discordiarum & dissensionum Scholasticarum? Sapientia Theologica est sapidus quidam divinarum rerum gustus, certum est quod non invenitur altercantibus & discordibus: non discordia, sed *Pax Fratrum* (juxta Chrysologum Sermone 53.) *voluntas Dei, jucunditas Christi perfectio est sanctitatis, justitia regula, magistra doctrina, morum custodia, atque in rebus omnibus laudabilis disciplina.* Dissensiones in doctrinalibus concomitantes habent, contentionem in ore, de quâ Apostolis 1. Tim. 2. *Noli verbis contendere; & discordiam in corde: unde sicut contentio contrarietatem quandam importat in locutione, sic discordia contrarietatem quandam importat in voluntate; ita ut, quando non est unio opinionum, rarò fit unio voluntatum: Unitas doctrinalis est unitas quædam particularis aliquorum ad invicem: Unitas autem particularis aliquorum ad invicem ordinatur (ut D. Thomas 2. 2. q. 99. art. 1.) ad unitatem Ecclesie, sicut compositio singulorum membrorum in corpore naturali ordinatur ad totius corporis unitatem.*

Attendite quæso, dum Cathedras ascenditis

vel in Scholis vel in Templis , nil amari in fratrem lingua proferat nil novi ; ut ædificetur per vos Templum Spiritus sancti , quod est anima fidelis : si enim voluit Deus , ut duo Reges & natione & religione diversi , Salomon & Hiram , magnam in amicitiam conspirarent , ad Templum Jerozolyms ædificandum : *Erat Pax (inquit Textus) inter Hiram & Salomonem , & percusserunt ambo fœdus . 3. Reg. 5. v. 12. quanto magis illi qui incumbunt dilatandæ Ecclesiæ , Evangelio prædicando , esse debent , non tam sanguine , quam amore Germani ? Non enim (inquit D. Paulus Rom. 10. v. 12. est distinctio Iudæi & Græci : quod planè verum est , cum illi omnes in eandem fidei & charitatis necessitudinem coalescunt : Unum ergo faciat charitas , quos natura aut patria facit esse diversos . Quod mihi videtur Ecclesia à Deo verbis postulare Davidis , dicens : Latetur cor meum , ut timeat nomen tuum . Psalmo 85. v. 11. seu , ut legit & exponit D. Hieronymus , unicum fac cor meum , ne sit multiplex , & divisum in plures cultus eorum : non enim debent Principes & Doctores Ecclesiæ , Theologiæ Magistri , Verbi Dei præcones (qui in medio illius sunt instar cordis) in diversas sententias , tanquam in plures partes disseccari .*

Hanc *Vnitatem* promovere admonitionibus sacris , hanc discordiam impedire gladio spirituali deberent Summi Pastores : sed quid dicendum ? si pars una noxiâ gaudet libertate simul & auctoritate ; alii , dum veritatem christianè & debitè defendunt , à concionibus suspenduntur innocentes ;
ut

ut non sit qui possit contradicere spiritibus malignis : *Sic parcunt corvis, vexat censura Columbas;* hocq; falsis testimoniis aliquando apud Episcopos Novatores efficiunt, ut non propaleatur venenum quod sub novellis doctrinis latet : deinde ait : Gregorius in caput 24. Job cap. 11. *Heretici ideo eos conantur auferre qui pradicant, ut eorum etiam sequaces trahant* : quod si authentice probetur novatorum quempiam scandalose (tamquam verum impostorem) scommata in integras Religiones etiam ex Cathedris effudisse, imo si Calvinum & Lutherum, pestes illas tererimas, non tantum veneni protulisse, quam Religiosos aliquos, asserat, &c. ô venenata verba : quod si (dico) talia impune permittantur : quod si indebite negetur Paschalis Communio, immo & Ecclesiastica Catholico sepultura, & tales non feriantur gladio spirituali. Quid dicendum? dicit D. Bernardus, non ego : Serm. 66. in fine : *Dolendum valde quod non solum laici Principes, sed & quidam de clero, nec non ordine Episcoporum, qui eos magis perseguere debuerant, propter questum sustineant, accipientes ab eis munera & quomodo (inquiunt) damnabimus nec convictos nec confessos?* Quamvis hæc verba in hac patria nullo modo vera autumo & spero, attamen proponit D. Bernardus, quomodo nimis cum hominibus discolis aliquando dissimuletur : & propter unum (ut ipsi faveatur) omnia effugia adhibeantur, & alius inaudita parte ratione negata, ex falso testimonio condemnentur : quod si quis similis inveniretur (quod Deus avertat) nonne talem Episcopum cau-

fam scandali & schismatis existimares? sine du-
 bio : hunc tamen laudarent , hunc Novatores
 extollerent , uti factum scribit de Donato Au-
 gustinus Fragm. cap. 6. *Donatum (ait) Donatista
 pro Christo habent , si audiant aliquem detrahentem
 Christo , forsitan patienter ferant , quam si audiant
 detrahentem Donato . Sic interesse dominabatur
 & dividebat : sed ut de unitate sermo progre-
 diatur : Cogitate quibus verbis Deus Eccle-
 siam sponsam suam alloquitur , dum hæc legi-
 tis verba . Cant. 4. v. 9. *Vulnerasti cor meum in
 uno oculorum tuorum : per oculos , Rectores
 Doctoresque Ecclesiæ intelliguntur , eorumque
 unitas declaratur amabilis ; sic enim interpre-
 tatur D. Thomas : Bene , inquit , cum superius
 pluraliter dixerit oculos : hic singulariter in uno ocu-
 lo dixit , ut per hoc unitas Sanctorum , Doctorum,
 Prædicatorum , exprimatur . Quæ Deo placebit,
 si superior æquali charitate & zelô , in vinculo
 pacis omnes complectatur ; tunc sanctum opus
 subditorum erit in concordia non ficta ; sicque
 educet in manu Ecclesiasticâ Filios Israël Altissi-
 mus ad terram promissam : nam , dum ait
 Scriptura sacra ; quomodo Deus eduxit popu-
 lum suum de Ægyptô , in manu Moysi & Aâron ,
 Num. 33. v. 1. reflectit Origenes Hom. 27.
*in manu Moysi & Aâron eduxit eos Dominus , &
 non in manibus : unum enim opus utriusque manus est ,
 atque una perfectionis expletio : ac si illi duo He-
 bræorum ductores tantam inter se concordiam
 haberent in operando , ut unâ eademque manu
 usi viderentur : unde , sicut eâdem uterque
 manu , ita eodem uterque sceptrô utebatur :*
 patet**

pater ex eò , quod Moyses Aâron allocutus
dixerit : *Tolle virgam tuam.* Exodi 7. v. 9. cur
potius non dixit : *Tolle virgam meam* ? Moyſi
enim data fuerat virga illa, non Aâroni, ut patet
Exodi 4. v. 17. respondet D. Augustinus q. 20.
in Exodum : *Erat utrique illa virga communis, ut
cujuslibet eorum diceretur, verum diceretur.* Ut *Vnitâs*
prædicta concorditer possideatur, necesse est,
ut virga Episcopalis omnibus sit communis,
feriat delinquentes, sustentet innocentes : si
enim unus despiciatur, alter exaltetur, secun-
dum *consilium aliquorum*, & non paternè reci-
pianur charitate Apostolicâ, quomodo Reg-
num Dei stabit ?

Ut autem sit *Vnitâs Dogmatica*, æstimandâ
SS. Patrum dogmata : plena autem sunt hæ-
reticorum scripta impropriis in Patres, quos
erroris, contradictionis & tenebrarum accu-
sant, ut liberius jugum autoritatis excutiant.
Hos secutus videtur Jansenius, qui Patres Au-
gustinô anteriores passim erroris Pelagiani &
Semipelagiani accusat : undè nec habenda ipsi
fides, dum ait : Augustinum Ecclesiæ, non
Ecclesiam Augustino tradidisse doctrinam de
gratiâ. En quam sibi contrarius ! contempe-
mini, si placet, quanti autoritatem Augusti-
ni & ipse, & Novatores, æstimaverit ; dele-
git hunc ex omnibus venerandum : præterea
quam tamen quod tribuendo falsas & damnatas
illi sententias, ac patribus aliis contrarium fru-
tuendo, quantum in se fuerit, autoritatem
ejus in discrimen adduxerit, non est veritus
errores plures adscribere tom. 1. lib. 8. cap. 15.

viginti circiter annis Episcopo scribenti, lib. de Spiritu & litt. cap. 33. Semipelagianum errorem assignat, sed falsissimè, lib. 3. de Statu naturæ puræ cap. 19. Augustino adscribere non dubitat, quæ, iudicio suo *ad diversas impietates, ad blasphemiam in Deum, ad Manicheismum cogunt* lib. 3. de Gratia Christi cap. 20. vult eum cum Pelagianis omnibus in intellectu loci illius ex Apostolo *Deus vult omnes, &c. usque ad Episcopatum Hallucinatam*. Quid obstupescitis? nolite mirari, tales enim sese omnibus, etiam SS. Patribus, proferunt, & quod somniant dicunt: Sic & Novatores omnia sua in sacris litteris fundata asserunt, & spiritum suum spiritui antiquorum Patrum præferunt; imò & Summo Pontifici, si quid adversus eos definit. Cum tamen S. Cyprianus lib. 1. Epist. 3. ait: *Neque enim aliunde hæreses oborta sunt, aut nata sunt schismata, quam inde, quod Sacerdoti Dei non obtemperatur, nec unus in Ecclesia ad tempus Sacerdos, & ad tempus Index, vice Christi, cogitatur*. Adde & D. Thomam 2. 2. q. 11. art. 2. ad 3. *Hæreticus censetur, qui pertinaciter repugnat determinatis auctoritate universalis Ecclesie, quæ quidem auctoritas principaliter residet in Summo Pontifice: contra cuius auctoritatem nec Hieronymus, nec Augustinus, nec aliquis sacrorum Doctorum suam sententiam defendit*. Sequuntur hunc SS. Patres, nos autem & hos veneremur. Quanti ergo ab Ecclesiâ Catholicâ auctoritas SS. Patrum sit æstimanda, disce à Conciliis generalibus, præsertim à magno Chalcedonensi Concilio Act. 1. & 2. lege sensum Ecclesiæ Rom. lect. 6.

Festi

Festi S. Gregorii magni in Brev. Rom. ubi affirmat, quod SS. hic Pontifex quatuor Conciliis Nicano, Constantinopolitano, Ephesino, Chalcedonensi tamquam quatuor Evangelii honorem haberi voluit: omnia vero horum Decreta ex SS. Patrum sententiis sunt collecta: à Mariano Augusto (ut in Epist. Famil. quinto capite disertissimè scribit Eximius P. ac M. Christianus Luprus, ex Ordine S. P. Aug. Doctor Lovaniensis admoniti Episcopi, in magna Synodo Chalcedonensi, quatenus læsam ab Eutythere fidem, non tantum juxta tres Priores Generales Synodos, sed & juxta Gregorii, Basilii Athanasii, Hilarii, Ambrosii, Cyrilli, aliorumque Patrum traditionem firmarent, una voce responderunt: *Docuerunt Patres, & in scriptis custodiuntur, quæ ab eis sunt exposita, & citra ea dicere non possumus.* Et gloriosissimis iudicibus fidei definitionem tandem condi urgentibus, denuo reponderunt: *Si jubetis nobis dari inducias, petimus Patres simul perscrutari, & edita tandem fidei definitio hoc habuit exordium: Inerrabilem Patrum renovavimus fidem.* Et rursus. *Sequentes igitur sanctos Patres.* Et sextæ generalis Synodi ad Constantinum Augustum sermo acclamatorius hæc habuit. *Paternas traditiones secuti sumus, & nihil dissonum aut discrepans ab eorum informatione adinvenimus: & legite quæ ad Marcum Ephesiorum Metropolitanam dixerit in Florentina Synodo Frater Joannes de Monte Nigro: hæc eius sunt verba: Sanctus Basilius & hujusmodi Doctores, sunt fundamenta nostra fidei.* Et infra. *Ego dixi vobis illud, in quod ultimo sancti Patres*

generalium Conciliorum omnia resolvebant, semper fuisse SS. Patrum testimonia, ita ut in unaquaque definitione Fidei decretum edituri proferrent Patrum testimonia, & omnes acquiescerent. Proinde nos veri Catholici dicimus, quod generalia Ecclesiæ Concilia, & Sancti Patres sint duo Seraphim, qui ultrò citroque cantant honorem Deo omnipotenti ac sese invicem inerrabili autoritate sustentant, nosque in vera Fide confirmant.

Quod si Novatores sanctos astimarent Patres, & summi Pontificis definitis revererentur infallibilitatem, salva essent omnia. Nec mihi indignemini, quod vos indigitem nomine Novatorum, cum de antiquis gloriamini Canonibus? dico vobis cum Creteni; valeant novitates partim ex inscitia, partim ex intolerantia arrogantia nata. Et quisquis (S. loquitur Hieronymus Epist. ad Pamach.) assertor es novorum Dogmatum, quaso ut parcas Romanis auribus; parcas Fidei, quæ Apostolorum ore laudata est. Sed dicetis; dicta hæcenus adversus novitates ad nos nihil, qui non novorum sumus architecti dogmatum, non novos cudimus Religionis ritus; at verò antiquos Ecclesiæ instauramus Canones, ac primitivorum Fidelium praxes; quinimò novitates infectari unicum nostrum studium est. hæc quidem speciosè jactant, quotquot sese Ecclesiæ ingerunt, quantumvis importunè reformande: at Viri sapientissimi ac genuinò zelo accensû jam dudum has larvas detraxerunt: quod verò ad hunc nostrum discursum spectat, illud vos scire velim; non eos solum super inducere nova, qui dogmatizant planè recentia,

C

sed

sed & illos , qui contra præsentem pacificè ac legitimè possidentem consuetudinem , absque legitimâ authoritate opportunè importunè moluntur restituere eos usus ac praxes ; quæ cum nuper quidem fuerint , modò sint abolitæ , idq; Ecclesiâ universâ , ejusq; summò Pastore Romano Pontifice pænitus sciente & approbante : hi inquam , nova quoq; inducunt inventa (juxta *Calepini* vocis *novus* interpretationem) & tumultus causant , ac meditata cordiæ insidias struunt. Ut autem vobis ad oculum hoc sit demonstratum , subjectas solim Ecclesiæ primitivæ ac antiquæ cupio observari ac contemplari praxes & Canones.

Primò , an non meritò haberetur Novatorum qui Ecclesiarum Antistites ad Apostolorum ac Discipulorum Christi adniteretur reducere puritatem ac simplicitatem , velletq; promulgare hic præsertim Belgio , eos incedere pedes aut nudipedes , absq; Rhedis , & honorificis famulatu ? *Secundò* , nonne nova divendenda qui Clerum universum communem juberet vendere vitam , ut primitus servatum fuit in Ecclesia ? *Tertio* , an non nova induceret , qui in die vellet etiam à Laicis Eucharistiam domi deferri , suo tempore sumendam , ac per vestitum tradit *Spondanus* ad annum Christi 1521. Quid ad hæc adferre potestis ? quid respondebit qui re novatores estis , & nomine carere videtis. Sed pergite mecum Antiquitatem persequi. En *Quartò* , Canone 39. Concilii Altifiodorensis : *Vnaquaq; mulier , quando communicat , De*

vicale suum habeat, quod si non habuerit, usque in
 alium diem Dominicum non communitet: Domini-
 cale erat mundum linteum, quo foeminae reci-
 piebant Sacram Eucharistiam. Quinto, Caput
 51. Concilii Carthaginensis 4. 214. Episcopo-
 rum hæc habet verba: Clericus, quantumlibet
 verbo Dei eruditus, artificio victum querat: O Do-
 mini mei, hæc verba semel repetite, & manus
 vestras respicite. Sexto, addatur Caput 52. ejus-
 dem, ubi sic: Clericus victum & vestimentum sibi
 artificio vel agriculturâ, absque officii sui detrimento
 præparet. Septimo, Capite 53. ejusdem: Omnes
 Clerici, qui ad operandum validi sunt, artificio &
 literas discant. Octavo, ad solatium pauperum
 Religiosorum, qui nomine Fratrum denotari
 solent, habetur Capite 54. ejusdem: Clericus
 invidens Fratrum profectibus, donec in vitio est, non
 promoveatur. Vultis, antiquorum Canonum de-
 clamatores, adhuc alios desideratis forsan,
 tamquam publicæ poenitentiae Præcones, Ca-
 nones poenitentiales? en adsunt: Ait Canon
 1. Poenitentialis: Quod si Presbyter fornicationem
 fecerit, Penitentiam decem annorum faciat, hoc mo-
 do: scilicet quod sit inclusus, scilicet à ceteris in aliquo
 loco remotus, sacco indutus, & humi prostratus mi-
 sericordiam Dei implorans. Ubi consequentur aliæ
 plurimæ præscribuntur austeritates publicæ ac
 privatæ: an fortè illas vultis introducere? Ca-
 non secundus poenitentialis primo jungatur, ubi
 sic habetur: Si Presbyter cognovit Filiam suam spi-
 ritualem: quam scilicet baptizavit, vel in Baptis-
 mo vel in Confirmatione tenuit, vel qua sibi confessa
 fuerit, debet Penitentiam agere duodecim annis.

Habet & Canon pœnitentialis trigessimus hæc verba : *Qui blasphemaverit publicè Deum, vel aliquem Sanctorum, & maximè B. Virginem (ò utinam hæc legerent omnes Ante-mariani !) illi debet Episcopus hanc Pœnitentiam injungere: scilicet, ut septem diebus Dominicis præ foribus Ecclesiæ in missæ festo dum Missa cantatur; existat, & ultimo illorum dierum Dominicorum pallium & calceamenta deponat, & corrigiam ligatam circa collum habent, & septem precedentibus sextis feriis in pane & aqua jenet, nullatenus Ecclesiam ingressurus: & alii pœnis superadditis.*

Quid dicis jam indiscrete monitor? Apostolorum Canon 9. hæc nobis exhibet: *Quicumque Fideles Ecclesiam ingrediuntur, & Scripturas audiunt, neque apud Preces & Sanctam Communionem permanent, eos tamquam qui Ordinis in Ecclesia perturbationem, NOTA BENE, inducant, à Communionem arceri oportet. Adest & Canon 53. Apostolorum, qui sic se habet: Si quis Clericus in Campana cibum capere deprehensus fuerit, à Communionem excluditur. Et Canon 56. Apostolorum dicitur: Si quis mancum, aut mutum, surdum, aut cecum, aut eum, cui vitiosus incessus est, subscriverit, Communionem privator; consimiliter & Lucas. Ulterius legite Canonem 59. Apostolorum & invenietis hæc verba: Si quis falso inscripserit impiorum libros tamquam Sacros in Ecclesia ad preces & Cleri corruptionem publicaverit, deponitor.*

Ultimò considerate quid dicat Canon 58. Apostolorum: *Si quis Episcopus, aut Presbyter, qui à peccato revertitur, non recipit, sed deponitur, & deponitur. O Verba solantia miserum*

peccantis animum ! Si quis præmissas (ex aliis
 innumeris) primitivæ Ecclesiæ praxes , ac Ca-
 nones omnes , aut fortè vel unum aliquem ho-
 die adniteretur restaurare , vix dubito , &
 ne vix quidem quin ab ipsis antiquarum praxi-
 um ac Canonum recusoribus , aut exhiberetur
 ut novus ac improvidus Dogmatistes , aut pro-
 scriberetur ut perniciosus pacis turbator. Lique-
 do proindè constat , novorum aut novatorum
 nomina , nedum venire inaudita , ac nun-
 quam usitata , sed & antiquata & abolita. No-
 vatores ergò vos appello , propter rationem
 jam intimatam. Nolite interim ex hoc *Vnitatis*
 meæ discursu sumere fœcundum discordiæ se-
 minarium : Quod enim scribo , jure scribo ,
 concordiæ causa scribo : Apis es , dulce pacis
 quærens legere mel ? oblati per me flores da-
 bunt. Aranea es ? & mel convertes in vene-
 niferum fel: attende ad illa , quæ habet Benedi-
 ctus XI. extravag. *inter cunctas* de privilegiis vi-
 delicet , quod plerumque pariunt Novitates dis-
 cordiam , præsertim dum ab eo , quod diu æquum vi-
 sum est , per novam constitutionem receditur (& no-
 ta , quanto magis , quando propria auctoritate)
 nec quare recedatur utilitas evidens , aut alia causa
 subest.

Cum ergò pariant , præter contentionem &
 discordiam , inter fideles Dogmaticæ dissentio-
 nes odium , quod è diametrò repugnat chari-
 tati , & per consequens tollit omnem *Vnitatem*
 Ecclesiæ , quæ est effectus solius amoris seu
 charitatis : movet enim Spiritus sanctus per
 charitatem singulos fideles ad ea discenda &

docenda, quæ tota collectio Catholica proponit, quam ipse unctioe suâ divinâ docet, & per hoc ad constituendam unam Ecclesiam Catholicam, in unitate fidei & morum perpetuo permanentem, instruitur.

Denique si finem Ecclesiæ spectes, hic unicus est, nempe fidelium salus; ad hoc unum omnia, quæ in Ecclesiâ sunt, tendunt: Quia propter Apostolus 1. Cor. 3. Omnia, inquit, vestra sunt, sive Paulus, sive Apollo, sive Cephas, id est, omnia ad vestram salutem instituta sunt. Sed si doctrina Christiana non est una, sed diversa; & alia sit Pauli, alia Apollinis, alia vero Cephæ, non solum varietate opinionum, sed etiam divisione animorum, profecto non tendit illa ad salutem, sed ad perniciem animarum.

Ipsa doctrina Patrum (quæ verè in se continet depositum veritatis) ipsa nequidem in Ecclesia admittenda, nisi sit una. Videtis itaque quam necessaria sit Ecclesiæ Unitas Dogmatica sive doctrinalis: ipse namque Spiritus sanctus dividens singulis prout vult, voluit Ecclesiam Catholicam esse unam, non solum unitate fidei, sed etiam unitate doctrinali: hinc fit, ut in Ecclesiis, quæ videntur omninò separatæ, non solum oporteat sit convenientia in Fide, Spe, Charitate, & Sacramentis, sed etiam colligatio partis ad partem in unitate Doctrina, quæ esse Ecclesiæ, in quantum unius totius rationem habet.

Solliciti igitur sitis servare unitatem spiritus

in vinculo pacis : submitte vos in omnibus Ec-
 clesiae sanctae Dei : Pontificis observata de-
 creta infallibilia ; cui dico cum S. Bernardo
 lib: 2. ad Eugenium Papam : *Tu Princeps Epif-
 coporum , tu heres Apostolorum , tu primatu Abel ,
 gubernatu Noë , Patriarchatu Abraham , ordine
 Melchisedech , dignitate Aâron , auctoritate Moyses ,
 iudicatu Samuël , potestate Petrus , unctioe Christus :*
 ut Ecclesia Dei , in pacis unitate fundata , per-
 fectam in Christo teneat disciplinam , sicque
 B. V. MARIAE honor erit debitus , Pontifici
 Obedientia necessaria , Sacramentis praxis con-
 sueta & sancta , Deo gloria , qui est trinus &
 unus. Amen.

Pars

UNITAS POLYTICA.

*Potestas & terror apud eum est, qui
facit concordiam in sublimibus suis.*
Job 25. v. 2.

Concordia fratrum & amor proximorum.
Eccli. 25. v. 2.

DIvus Leo Papa Sermone 5. de Jejunio
*Contra communes hostes pro Salute communi
una communis debet esse vigilantia: Cumque*
omnis ille, qui *Unitatem dogmaticam lædit, etiam*
Polyticam turbare dignoscitur, omnibus
Ecclesiasticis quam Polyticis vigilandum est
pro salute communi. Hæc enim necessaria *Uni-*
tas, hæc quippe est gluten, quò tam multa
diversa Reipublicæ membra conglutinantur
unumq; efficiuntur.

Loquens olim Deus ad Moysen, ait illi Ge-
nesis 8. *Fac tibi Arcam de lignis levigatis, mansuetas*
in ea facies, & bitumine linies intrinsecus & extrinsecus,
ne scilicet aquæ ingredi possent.
hæc *Arca* non solum Ecclesiæ, sed cujuscumque
Reipublicæ benè constitutæ typum gessit; *bitu-*
bet enim hæc non minus quam illa bitumini
charitatis intrinsecus & extrinsecus liniri, ne
undantes desentionum aquæ eam penetrarent.

& à fluctibus hauriri faciant : & sicut ligna Arce illius oportuit dolari , & ex eis , ut optimè conjungerentur , nodos corticesq; proscindi , ita oportet & nos ab omnibus passionibus , rixis & contentionibus separari , & quasi ascia poliri ; alias proximis nostris in *Vnitate* pacis & amoris vinculo conjungi impossibile erit. Hæc omnia præstat *Vnitas doctrinalis* ; quod si enim unanimiter & uniformiter Prædicatores & Doctores populi imperfectiones & passiones interpretarentur , brevi forent in Republica , quasi ascia , polita omnia : sed si quis excusat quod alter arguit , quid mirum si adhuc varii in ea nodi & cortices simultatum & discordiarum inveniuntur ? quid stupendum , si Reipublicæ membra tam diversa , per nexum fraternæ dilectionis non conjugantur ?

Inter Entis genera , ut volunt Philosophi , solum Relatio , Actio , & Passio jungunt separata. Actione & Passione junguntur Cælum & terra : esse Relativo totum Universum ; sed maximè Respublica , quatenus est hominum collectio unita : ex qua unitate apponitur singulis de Republicâ esse relatum , scilicet esse partem unius numero populi , communitatis , &c. & per hoc unicuique eorum apponitur dependentia à totò : Sed per varietatem Dogmaticam dividitur homo ab homine , Civis à Cive disjungitur , & quod sæpius accidit , excusò communitatis jugò , aut legitimo Regis Imperiò , novum sibi Regiminis statum eligunt , in dissidio Reipublicæ & divisione lætantes. Civitas dicitur , quasi Civium unitas ; sed
ibi

ibi difficilius servatur unitas, ubi magis periculum est ne distrahatur populus variis Religionibus. De multitudine vulgi ait S. Hieronymus in cap. 21. Matth. *Semper turba mobilis est, nec in proposita voluntate persistens, atque in morem fluctuum diversorumque ventorum huc illucque transfertur.* Unde superveniens novitas nociva est statui & regimini politico, teste Gregorio Nazianzeno Orat. 1. de pace, ubi sic ait: *Nihil eos, qui sincero animi affectu Deum colunt, qui inter se conciliat, atque consentiens de Deo Doctrina, quemadmodum contra nihil ad dissidium ita promptum & paratum est, ut diversa in hac re animorum sententia.* Et sicut à mala arbore nullus fructus bonus, sic nil certius in Republica Catholica, quam à novitate omnia noxia nasci.

Naturale est Novatoribus tentare, imò divinare potentias Magnatum, Regibusque Coronas & Sceptra (quantum possibile) eripere, ac Monarchiam destruere. Vidit Gallia & legit aliquorum Novatorum libellam, sub titulo: *Expositio paraphrastica articulorum Confessionis Anglicanae, quò voluerunt sensum quasi Catholicum fraudibus dare: Audi quid habeatur Analysis Fidei lib. 2. fol. 273. Tandem cum ex pactis inito populum inter & supremam potestatem initium nasciscatur omnis Societas, &c.* Certè si quid hisce legibus contrarium juberet auctoritas suprema, velletque apertè erigere Imperium voluntarium & gratuitum, ac diceret, stet pro ratione voluntas; eo ipso ab obedientia hujuscemodi praeceptis exhibenda liberarentur subditi ejus. Adde ejusdem lib. 2. cap. 9. pag. 464. verba hæc: *Iam supra diximus omnem*

omnem authoritatem seu potestatem Superiorem ex libero & rationi consentaneo pacto originem trahere. Et pag. 462. Certum & indubitatum est, omnem justa superioritatis & authoritatis veram potestatem, ex pacto principum nancisci, hoc est, ex plurium libera consensione in suprema alicujus potestatis electionem. Et laudato cap. 9. Quod haecenus de non obtemperando dictum est, ad obstandum etiam transferri potest; quã namque ratione subditi ab obsequio imperanti præstando liberati & soluti sunt, eodem jure illis etiam licebit eidem Imperio obsistere, illudque oppugnare.

En dogmata novatorum, quæ ita tunc moverunt Polyticos & Regni Ministros, ut unanimiter concluderint, nullam prorsus tolerari posse novitatem: nam sicut unitas Christiana Dogmatica causat polyticam quietem, sic divisio causat tumultum: undè in laudem Catholicæ Religionis ostendit Tertullianus in Apolog. cap. 1. quod verus Catholicus unitatis sit amans, nilque mali legibus Imperii etiam infidelis inferre possit aut velit, ait enim: *Quid hic deperit legibus in suo Regno dominantibus? si denotatur gloriatur, si accusatur non defenditur, interrogatus, vel ultero confitetur, damnatus gratias agit.* Et cap. 30. ostendit, quid debeat verus Catholicus agere respectu sui Superioris, dum dicit: *precantes sumus pro omnibus Imperatoribus, vitam illis prolixam, Imperium securum, domum tutam, exercitus fortes, senatum fidelem, populum probum, orbem quietum.* Docet enim Religio antiqua, quod orare teneamur non solum pro Imperatoribus, Regibus & Principibus terræ; sed quoque

que præceptum esse nobis etiam pro Inimicis orare, & persecutoribus nostris bona precari.

Econtra; si petas à quodam Novatore, an sit Novator? ab illo, qui Jansenismum profitetur, an sit Jansenista? Respondebit quod non; dicet, non novi enim, nec doctrinam ejus. Si libros ipsorum legas & charitatem quæras, quam habere debent erga Episcopos, Doctores, Predicadores, aut alios Catholicos Romanos ipsis adversantes; quæres, sed non invenies nisi injurias, scommata & anathemata, & loco Præcium & Congratulationum non reperies nisi maledictiones & imprecationes contra Reges: En quam longè differant à Spiritu antiquorum Patrum! Propter hanc rationem infidelis *Solyman* audiens, quid de novitatibus Lutheri dixit: *Ecce homo, qui facile destruet Christianitatem*, & animadvertens, quod secta illa accresceret in Transylvania, Regina *Isabella* intimavit, quatenus ejusdem Professorum ex Regnò propulsaret; quia, ait, illorum novitates nil nisi schisma causare possunt, & Regni perditionem: undè & sapiens *Sigismundus* Rex Poloniæ, restitit novitatibus, easdem inhibens sub pœna lesæ Majestatis divinæ & humanæ: at Filius, Patre mortuò, non volens sequi Consilia Eminentissimi Cardinalis *Hofia*, citò expertus est Regni Statusq; mutationem, acclamantibus Novatoribus, se Regem non noscere, nisi spinis coronatum.

Moribus antiquis, ait *Ennius* *stat Res Romana*; doctrinâ antiquâ stabit Regnum, novâ everte-
tur. Ad hoc invigilent ergò omnes pro salute
com-

communi & perenni ergà Monarcham nostrum
 Reverentia in Fide Catholica, & sincerâ ergà
 Summum Pontificem Obedientiâ, ne quid novi
 irrepat: ad hæc autem requiritur potestas po-
 lytica contra illos, qui summi Pastoris jussa ad-
 libitum suum solum observant; vix quasi spi-
 rituale fulmen timentes; dum, non obstanti-
 bus Censuris Ecclesiæ, in suâ pergunt novitate,
 nec à Censuris in veros Ecclesiæ subditos ab-
 stinent.

De hæc autem necessitate Leo Epist. 21. ad
 Pulcheriam Augustam scribit: *Res humana ali-
 ter tuta esse non possunt, nisi qua ad divinam con-
 fessionem pertinent, & Regia & Sacerdotalis defen-
 dat auctoritas. Sacerdotalis ergò & Pontificia
 per Regiam defendatur, hoc petunt omnes
 Vnitatis Dogmatica & Polytica amantes: ad hoc,
 ut induceret Leo Theodosium Augustum, scrip-
 sit in Epist. 24. hæc verba (quæ utinam lege-
 rent & ponderarent Monarchæ Catholici!)
 Cum enim, inquit, Ecclesiæ causâ statum Regni
 vestri agamus & salutis, ut Provinciarum vestra-
 rum quietò jure potiamini, defendite contra heretic-
 cos (contra Novatores modernos) inconcussam
 Ecclesiæ statum; ut & vestrum, Christi dexterâ, de-
 dendatur Imperium.*

Ut ergò Antiquitas defendatur, hortatur
 unio, quæ Ecclesiam inter & statum Christia-
 num tam firma esse debet, quam unio corporis
 & animæ: nam Ecclesia (ut benè advertit,
 nunquam satis laudatus, S. Franciscus de Sales)
 est statui Christiano, quod anima corpori,
 quorum agitationes & motus communes sunt:

Animæ

Animæ , ut principio vitæ ; corpori , ut sub-
 jecto vitæ materiali : & sicut corpus ordina-
 tum est , ut anima possit exercere sensibilia ,
 sic status Christianus est ordinatus , ut pro Ec-
 clesiâ executioni mandet decreta & mandata ,
 sub tam severis pœnis , ut Isaias dicat cap. 60.
Regnum , quod non servierit tibi , peribit. Deinde ,
 cum Ecclesia sit infallibilis in doctrinâ & mori-
 bus , Princeps Christianus permittere non po-
 test , ut aliquas Novatores mutent leges eor-
 umque usum sine participatione criminis , casu
 quo potest impedire : nam injunctum sibi of-
 ficiu obligat ipsum , cum in statu suo sit Vice-
 Rex Christi (qui est *Rex Regum & Dominus do-
 minantium*) ut plus æstimet Ecclesiam , usque
 ad consumationem sæculi permanentem , quam
 status transitorios , quos sub se solâ , tamquam
 membra , comprehendit.

Ulterius verò considera , quod schisma (in-
 cipiens per novitates in aliqua Regni parte)
 hæresi periculosius sit , quæ notabilem secum
 adfert distinctionem inter Christianos , tam
 diversitate Templorum , Mysteriorum , quam
 Fidei professione : At in schismate , in nati-
 vitate Divi Petri omnia mixta : Cumque Domestici-
 cum malum pejus , pejusque ; schisma occultum ,
 quam hæresis aperta : ad hanc enim expug-
 nandam uniantur omnes ; verum schismate
 Ecclesia in se divisa portat semen belli civilis
 in sinu suo . Ut autem pestis hæc innotescat ,
 innotescat & simul quod Novatores semper ali-
 sectent speciosum habere titulum & nomen
 Sanctitatis , austeræ vitæ , Ecclesiæ Reforma-
 to-

torum; uti patuit in Lutherò, Calvinò, &c. quod animadvertens Bucero Erasmus dixit de Calvinò: *Video magnam pestem oriri in Ecclesiâ contra Ecclesiam*: Si ergò Reformationis nomen audias, & auctoritatem Pontificis non advertas, schisma time, & sub reformationis titulò hæresim pertimesce.

Quid non factum sub hoc titulò in causâ Cornelii Jansenii? ut reformaret materiam de gratiâ, nonne schismata causavit, & hæreses quinque peperit? testes Pontifices Summi, qui fulmen Apostolicum in manu tenentes, suaviter tamen & prudenter in hâc tam gravi causâ procedentes, tandem Apostolica & infallibili auctoritate, etiam in sensu ab ipsò intento, easdem condemnarunt: Et cum omnia, quæ hactenus Belgium turbant, ab ipsò tamquam capite dependeant, atque ab hõc fonte venenatò dimanent rivuli amari modernæ doctrinæ (non autem à 65. propositionibus, nuper à sancta Sede justè condemnatis, utpotè quarum plurimæ in hoc nostro Belgio fuere inauditæ) perpaucis hìc aliqua notabo authentica; quibus tacitè consideratis, eò melius indies accrescentes novitates impedire poteritis, dum Patri non dissimiles cognosceris proles.

Maturè igitur, quæso, perpendite: primò, quod viri doctrinâ & zelò eminentes ex Novatorum scriptis, concionibus, Sacramentorum administrationis praxi (taceo, quod loquantur de quinque propositionibus tamquam hæreticis condemnatis) collegerint sequentia.

De-

Destruendas esse Indulgentias, quasi humanae
 essent adinventiones; simulq; annihilare Hyper-
 duliae cultum Matris Dei, B. V. MARIAE; & Duliae
 Sanctorum, eorumque Imaginum; missam abro-
 gare privatam, uti & Confessionem peccatorum
 venialium, usumq; SS. Eucharistiae: ipsosque
 docere ignorantiam invincibilem nec affecta-
 tam non excusare à peccato; omnes actiones
 peccatoris in mortali constituti, v. g. Oratio-
 nes, Eleemosynae, honor qui redditur Patri
 &c. esse peccata mortalia: omnia quae sunt in
 Matrimonio sterilitatis, ratione aetatis aut al-
 ter, mortalia coram Deo reputari delicta. Quae
 Episcopi cessent esse Episcopi, Magistratus esse
 Magistratus, &c. dum peccato mortali sunt
 obnoxii: Sequendum est quodcumq; motus in-
 teriores suggerunt contra Deum, Ecclesiam,
 Sereniss. Principes, Magistratus, &c. faciendam
 esse proportionatam Penitentiam peccatis ante
 Absolutionem: imò quod infirmi, facta Confes-
 sione, antequam Satisfactionem æqualem im-
 plexerint, ad secundam obligati sint Confes-
 sionem; quodq; ideò sæpius Absolutionem negent
 indeq; exurgunt miri illi & extraordinarii Pe-
 nitentiarum modi; quales sunt: quando Pe-
 nitori imponunt, ne unquam vinum bibat
 dum nudis ventribus per plures horas super ma-
 dam humum feminis jacere mandant, aut ma-
 didum madidum corpus refrigerare, ne tentatio-
 nes superveniant: ex quibus aliq; sensibus, aliq;
 vita orbata: quid mirum enim, si femellulæ
 lympham frigidam madidantes, per horas orantes
 sicq; aut bou- H
 Sancto
 sint
 nota
 libri
 mitt
 rum
 tum
 litter
 D. d
 Quis
 cum
 tur
 prob
 verè
 ctæ
 S. C
 de ve
 claris
 neva
 Nova
 plena
 mus
 ma c
 scopu
 qua
 intro
 Sc
 dicat
 sunt

sicque se quieti reddentes, moriantur? aliis autem (quamvis non in quantitate notabili) boum istar fœnum comedere injunxerunt.

Hic igitur diligenter perpendendum, an hæc Sanctorum Patrum, an verò diaboli inventa sint: nec hæc scriberem, nisi qualificatis viris nota illa esse scirem: Alia, quibus eorum libri pleni sunt, lectioni & iudicio vestro committo. Hoc solum advertendum est, quod merum Calvinismum, alio autem modò coloratum, introducere gestiant; hoc & Jansenii litteræ, ad Abbatem Sancti Cyrani datæ, cura D. de Preville impressæ, clarissimè testantur: Quique librum, intitulatum Jansenii Augustinus, cum Institutionibus Calvini conferre dignaretur, quo modò scilicet ejusdem doctrinam, probas, discursus & consequentias sequatur, verè haberet quod miraretur. Informationes factæ juridicè contra prædictum D. Abbatem S. Cyrani, Catechismus ejus de gratia, liber de votis, & alia opera, quæ in lucem dedit, clarissimè demonstrant, quod plura itinera Genevam, quam versus Romam confecerit. Si ergo Novatorum libri & litteræ doctrinâ erroneâ plenæ sint, nonne jure merito affirmare possumus, quod, sub titulò Reformationis, schisma causare nitantur; dum unicus eorum sit scopus (ut ipsimet ajunt) abusus tollere, antiquas praxes innovare, veteresque Canones introducere?

Schisma times? rem inspicere. Sed fortè quis dicat; horrenda hæc, imò nec verosimilia sunt: Attende quæso, & ne iudicium admittas

D

mi

miratio præveniat, diligenter considera, quod
 ipsi Novatores (probe scientes quàm odiosus
 huc usque Calvinismus Catholicis fuerit) pro-
 fus necessarium judicarent vel occultare, vel
 pro tempore simulare, illa scilicet per quam
 populus averteretur: Ideoque has propo-
 sitiones publicè rejecerunt: *Deus est Author
 peccati: Corpus Christi in Eucharistia solum est figuratum.
 Non sunt nisi duo Sacramenta. Papa est Antichristus.
 Imaginum cultus idololatria. Mater Dei non invocanda
 nec Angeli, nec Sancti: Ulterius, non est Purgatorium.
 Missa est abominatio, &c.* O secretum
 virus! Econtra retinuerunt coram hominibus
 Sacerdotes, cælibatum, Missam, septem Sa-
 cramenta, Ceremonias, Ornamenta Eccle-
 siastica, Papam, Hierarchiam: denique, omnia
 illa, quæ ab ipsis populum possent avertere,
 qui amat illa quæ sentit & ad devotionem
 citant; ut sic absque ullò horrore plebs
 posset. Sed quo modò dicis, ait quispiam
 ma timendum? nonne maxima ipsorum est
Non volumus vivere extra Ecclesiam Catholicam.
 Sic est, sed & Pelagius, Macedonius, Euse-
 ches, Donatistæ, & omnium novarum sectarum
 fundatores semper secundum externam
 speciem nomen Catholici, & inter Catholicos
 conversationem (quantum possibile) tenuerunt;
 ut sic sine impedimentò inter Catholicos
 cujuscumque sexus æstimationem sui procurare
 possent; frequentando tam Regularium quam
 Sæcularium Communitates, Universitates, Prin-
 cipum ac Principum Curias, &c. ut eo libere
 loqui, conversari, prædicare, scribere, &c.

scientias dirigere valeant, &c. ac sic doctrinas suas inspirare, methodos stabilire, contra adversarios defendere, contra ipsorum sectam concepta destruere, seminare divisiones, & millena praticare media, ut dividantur illi qui corde sincero & charitate non fictâ ipsos prosequuntur: Ratio, quia sic exterius Ecclesiæ adhærentes, quasi amici videntur, & hoc modo novam & noxiam suam paulatim doctrinam introducunt: Optimè scientes, quod, si sese ab Ecclesiâ separarent, nomen ipsorum infame, conversatio suspecta, libri rejecti, doctrina odiosa, ac consequenter sectæ suæ stabilimentum impossibile foret: dumque sciunt, Calvinii venenum hõc sæculo mox, ut præsentatur, cognosci ac rejici, operantur secundum Regulam Abbatis S. Cyrani, dicere soliti: *Secretum meum mihi propter metum Iudaorum, id est Catholicorum.*

Videamus ergò nunc quibus coloribus novitates suas tamquam veritates Catholicas divendere satagunt. Hæc est Novatorum methodus; publicare quod doctrina ipsorum sit Augustini, eandemque nec suspectis nec indifferentibus nisi terminis amphibologicis indicare, propositiones obscuras de gratiâ, prædestinatione, libertate, &c. proponere, idque sine explicatione, ut eo avidius novitatis attrahatur curiositas: persuadentes hominibus, quod nil nisi dissolutam Ecclesiæ disciplinam restituere, moresque corruptos emendare intendant; adversarios nomine Pelagianorum & Semipelagianorum nomine decorare, ut sic

ipforum disputationes *Quaestionum Scholasticarum* nomine gaudeant, & ideo Molinistas haereticos vocant invidi: ut autem virus latens sub honesto nomine serpat, doctrinam suam baptizant aliquandò sub hoc nomine: *Disputationes Thomisticae contra Iesuitas.*

Placet ulterius videre, quantum hæc dogmatica divisio *Vnitati Polytica*, & communi obitu salutis? scitote igitur quod utantur in re hoc axioma: *Ad regnandum dividendum.* Ad istum finem Abbas S. Cyrani librum conscripsit de Hierarchiâ, sub nomine *Petri Aurelii*; ut sic inter Clerum & Religiosus bellum indiceret: moverunt & quaestiones de Missa Parochiali, de confessionibus tempore Paschatis, infirmitatis, de privilegijs Regularium, de jure conscientiarum dirigendi, simulque de debito ac auctoritate concionandi, catechisandi, &c. ut, durante hac divisione, particulares suas stabilire possent opiniones: ad optatum finem captanda plus gratia: Ast quomodo? statuerunt ergo ut saltem in exteriori mortificationem præferrent, modestè & polyticè inter homines conversando, sicque appareant moribus sanctæ doctrinâ excellentes, docti simul & humiles ut lucrarentur populum, qui, sic præventis de bonitate eorum doctrinæ præsumit. Quod addendum est, plebem adducunt ad exteriora pietatis officia, uti est infirmis assistere, captivos visitare: mulierculasque, quæ ad ipsorum mandatum hæc charitatis opera præstant, præclarè *Apostolarum* titulò cohonestant, vulgò *Apostolice* ut autem omnem malam suspensionem de doctrina

nâ suâ avertant , multum (quasi veri Catho-
 lici) Sanctissimum Altaris Sacramentum hono-
 rant : insuper summis invicem laudibus extol-
 lunt , ut coram mundo manifestentur nomina
 eorum , discurrendo in curribus , navibus &
 consortiis de prædestinatione , de gratiâ , de
 Sancto Augustino , pro magistris in Israël ha-
 beri desiderant , attamen hæc omnia sub simpli-
 ci narratione ; si autem dicti ratio petatur ,
 mox inelamant : *O Altitudo divitiarum , &c.*
 gratiam victricem quotidie ejusq; suavitates &
 delicias proponunt , eamq; certis notis , nec
 omnibus datis ; cognoscibilem prædicant , nec
 illas apertè demonstrant , sed solum capacibus ,
 per quæ populum attrahunt , ut desiderio ipfos
 audiendi flagrent , de negotiô salutis consulendi ,
 ac sic occasionem habent doctrinæ suæ
 principia spiritibus eorum imprimendi ; hæc
 populus libenter audiens eo facilius à viâ rectâ
 deducitur , sanam doctrinam relinquens : nam
 ut Ambrosius ait lib. 5. Hexameron cap 21. po-
 pulus non merita virtutis expendit , nec publica uti-
 litatis emolumenta miratur , sed mobilitatis nutat in-
 certo. Et D. Chryostomus homilia 2. in Joan-
 nem definit populum : *quiddam tumultus pertur-*
bationisq; plenum , est stultitiâ , majori ex parte
constans atq; compositum , temerè instar fluctuum maris
varia & pugnante sententia sæpenumero jactatur.
 Quid ergo magis periculosum illi , quam diver-
 sis doctrinis agitari ? quod suâ naturâ usque
 adè mobile est , non illi multâ est agitatione
 opus ut moveatur & commoveatur ? donec in
 se ipso propriis viribus pænitus confractum mi-

serè depereat. Cur domus corrui? quia parietes alii ab aliis segregantur, & tabulæ claves in vicem connexæ dissolvuntur: maceriae ex dispersis lapidibus compositæ non innititur ædificium, quod firmum ac stabile perseveret, dum verò calce adunati sunt lapides, licet rotundi sint, firmum persistit ædificium; sic quando cives conjuncti fuerint glutinò charitatis: conjuncti autem erunt, si antiquam retineant *Unionem dogmaticam*: firmi & stabiles in statu Regiminis, si nullam doctrinæ recipiant mutationem: si verò novæ doctrinæ varietate divisi & sejuncti fuerint, perpetuò in incertum fluctuantes, nullò aut certe non facili negotio unius Reipublicæ legibus coercerentur. *Construata sunt gentes, & inclinata sunt Regna* inquit Propheta psalmò 45. discordiis enim hominum perturbationes Regnorum & cujuslibet Reipublice dimanant; illudq; cum rebus naturalibus commune habent, ut concordia & unitate conserventur, divisione verò corruant & diluantur.

Ad omnium rerum naturalium generationem omnia elementa convenire oportet & conjungi in unâ concordia & vicissitudine: ex humorum concordia, docet Medicina, corpori oriri valetudinem, eorundemq; discordia numeros morbos ipsamq; mortem causari. Sive vis harmonia non nisi in conformi vocum vel instrumentorum concentu consistit. Eòdem plene modò Status politicus sive Respublica compositus est, in quò, nisi sit concordia humorum, id est *Unitas doctrinalis*, varia & exitiosa gignitur.

nentur morborum genera, nullis, quantumvis polyticis, medicamentis curanda. Respublica suavis musica est, verum fit in eâ legis Doctores non eundem in docendo teneant concentum, brevi vertetur in luctum: cum in Republicâ aliud iudex nuntiat, aliud præco clamat, vel, ut ait Vincentius Lyrinensis in suo libello; *cum Authores ejusdem opinionis Catholici, confectatores verò hæretici judicantur. Cum absolvuntur Magistri, & condemnantur discipuli, Conscriptores librorum filii Regni erunt, assertores verò gehenna suscipiet.*

Cum in diversum abeant multi tam in morali-
libus quam polyticis, quis ille futurus Reipublicæ status, quis Ordo? quod si Medici de morbo alicujus ægrotantis continuò disceptarent inter se, an illa disceptatio infirmo morbum auferret? profectò non auferret nec diminueret, sed medicinam differendo auferet. Cum igitur Respublica variis & mortiferis laboret infirmitatibus, disputentq; Medici de morborum genere, & interim, proh dolor! nullam adhibetur remedium, quasi vero Medicorum disputatio ægrotantis Reipublicæ Medicina foret. Quapropter, ô Reges, Principes, Proceres, Statusq; ministri Medicinam propinate, id est Bullas & Decreta Sanctissimi executioni mandate, ut & hæc observent, & sine expressa summi Pastoris autoritate, motu proprio nova non cudant dogmata, eaq; nec inter populum spargant vel propalent; unde & scandala oriuntur, & pusilli seducuntur: In bivio hærent boni plurimi, cui adhæreant nescien-

tes in millenis curis & angustiis versantur, cum tam diversimodè unumquemq; pro suo libito moralia explicantem audiunt: mali liberius peccant, cum inter doctos de peccatorum suorum malitia disputari intelligunt: Nobiles dissolutius vivunt, dum sibi à nonnullis, qui (ut Ezech. 13.) *consunt pulvillos sub omni cubitu manus, & faciunt cervicalia sub capite universa atatis, ad capiendas animas*, respectu suæ nobilitatis aliquid supra plebem licere dicunt: plebs vero impudentius debacchatur, cum nihil certi in doctrina morali sive polityca esse suspicatur, idq; ratione disputationum (quæ in solis scholis exercitii causa aliquando fieri deberent) & ideo Doctores & moderatores suos flocci pendit, cum inter illos de doctrina quæstiones agitari sciat.

Cum Psalmista, Psalmo 132. de pacis Virtute & concordia pronunciaffet illud: *Eccè quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum*, duos pacis effectus sub figurâ elegantissime describit, quorum primus est: *sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam Aâron, quod descendit in oram vestimenti ejus*: id est Doctores Reipublicæ, ubi pax fuerit, virtute Dei replebuntur, ac suo exemplo, tamquam precioso unguento totam Reipublicam suavissimè ungent; & *sicut ros Hermon qui descendit in montem Sion*: hoc est, sicut rores & nives, quæ è Cælis in montes & cacumina ceciderunt, & inde præterlabentes umbrosas valles irrigant, ita Doctorum Reipublicæ doctrina, ac pacificè vivendi exemplum in minores confluit: econtra

tra verò depravati eorum mores (nam secun-
 dum Judicem populi , sic & ministri ejus , &c.
qualis est Rector Civitatis , tales & inhabitantes
eam Eccl. Cap. 10.) in subditos & inferiores
 confluunt : cum enim plebs Rectores & Præ-
 positos suos inter se dissentire videt , parum
 curat concordiam inter suos concives servare :
 vigilandum igitur nobis omnibus est ; ut quinam
 sint Novatores cognoscamus , cognoscentes
 abhorreamus.

Hi sunt , qui ordinariè estimationem & au-
 thoritatem Societatis JESU annihilare intendunt,
 idq; instinctu diabolico : nam Cyprianus Epist.
 58. ad Antonianum ait : *hoc opus semper diaboli ,*
ut Servos Dei mendacio laceret , & opinionibus falsis
gloriosum nomen infamet , ut qui conscientia luce cla-
rescunt , alienis clamoribus sordidentur. Unde hi
 scientes quod hæreticorum hostes fortissimi sint
 illi , qui sub vexillo Christi Jesu fideliter decer-
 tant ; & nec minus aliorum Religiosorum no-
 mina falsis dicteriis maculare satagunt , utpotè
 qui sese pro domo Dei , ejusq; Vicario summo
 Pontifice , instar mirorum novitatibus oppo-
 nunt , quiq; toties & ore & calamo , imo &
 sanguine Ecclesiam Sanctam defenderunt , ac
 hodie dum defendere parati sunt : ac proinde ,
 quia sciunt Religiosos , juxta regulam suam ap-
 probatam , corpus suum , ut Spiritui subjicia-
 tur , castigare , in virtutibus & Consiliis Evan-
 gelicis excellere , Zelum veræ Fidei habere ,
 hos persequendos suggerit Sathan ; eoq; plus ,
 quod probe noscat , quod hi viri Apostolici ,
 liberi à negotiis sæcularibus , liberius scientia di-
 vina

vina sint occupati, sicq; ad novitates debellandas magis capaces. Cumq; animadvertant, quod Religiosi Societatis Jesu, uti & aliorum Ordinum, corpus constituant quasi immortale, in quo Spiritus Fidei veræ conservatur, utpotè quod semper est subjectum pedibus S. Romanæ Ecclesiæ, dispersumq; sit per totum mundum, & consequenter possint concionari & scribere linguis locisq; diversis ac omnitempore contra novitates à sanctâ Sede non approbatas: insuper, quod sint maximæ partes Christianismi conscientiarum directores, antiquam ipsorum doctrinam sequentis & consilia finuq; constet impossibile, ut omnes ad novitates & inauditas methodos perducantur, quodq; Potestatibus Ecclesiasticis uniant politicas & laicas, ut novitates destruantur: ob has, inquam, rationes stat ipsis firmiter destruere Religiones, auferendo (quantum possibile) nomen bonum & officium sanctum, quod in Ecclesiâ possident: hinc conclusum populo persuadere, quod Religiosi non vivunt secundum suam Regulam; quod mores ipsorum corrupti, doctrina perniciofa; quod non intelligant materiam de prædestinatione & gratia sintque abusu introductores, Parochos & Parochias vituperent, directionem conscientiarum ac verbi ministerium sibi injustè impendunt, utpotè quæ ad solos Pastores pertinent, clamantq; Religiosos non esse de Hierarchia Ecclesiastica, sed vanos, ambitiosos, vanos, &c. & quamvis hæc omnia ad maiorem Dei Gloriam animarumq; salutem agantur.

videantur, cuncta tamen pro proprio interesse faciunt.

Ut autem omnia hæc fortiora & credibilia reddantur, eoq; magis *Vnitas* tam *Dogmatica* quam *Polytica* dividatur, statuunt omnia, quæ dedecus Religiosorum spirant, colligere, collecta in omni occasione ad manus habere: verum attendite, quam nervosè D. Greg. Nazianzenus de his discurret Sermone de Arianis, dicens: *hæretici captant in nostris, si quid forte infirmum aut fragile inveniant; sicut musca vulneribus, ita illi nostris quibusq; erroribus vel verbis fragilibus insident.* Eodem modo Novatores nostri conventicula servant, ubi & musica & carmen difamatorium Religiosorum munia obeunt; hinc imprimuntur & sparguntur Libelli scommatibus & injuriis pleni, uti est titulo gallico *l'Apocalypse de Meliton*, & alter *le Moine secularisé*, & centum ejusdem hæreticæ farinæ: nil tam cordi habentes, quam populi erga Religiosos auferre venerationem; unde dum & ipsi obviant Religiosis ne pileum deponant, sed atram bilem foveant, oculos caputq; aliqui avertunt: quasi verò *honor non sit in honorante, & non in honorato.*

Probationes forsân plures querit veritatis & antiquitatis Amator? en adsunt alia media, quibus Religiosos profesequi desiderant: auferre igitur volunt doctrinam de meritò per opera supererogatoria; cum putent Religiosos, vel potius Monachos (ut per contemptum dicunt) hoc fundamento subsistere. Sacerdotibus sæcularibus suspicionem ingerere satagunt, quasi Re-
li-

ligiosi ipsis sint contrarii; unde persuadere nituntur, ut Sacerdotes, instar Religiosorum, quasi in unum corpus coadunentur, ut sic (hisce exclusis) possint soli habere omnem directionem Concionum, Catechismi, missionum, &c. Parochorum jura nimis extollere, Religiosorum privilegia & exemptiones deridere: tandem ecce intentum, zelotypias seminare, divisiones causare, *Vnitatem dogmaticam & polyticam*, sibi displicentem, annihilare.

Verumtamen cum homo proponit, non raro Deus aliter disponit: nam toties quoties diabolus bella in Religiones movit, confusus & devictus Christum, in Religiosis triumphantem, agnoscere debuit. Scripta perlegite sanctorum Doctorum tam Angelici quam Seraphici (qui & contra calumniatores calamos suos acuerunt) & tales diffamatores, Religionum hostes, pacisque perturbatores sapius divinitus puniuntur: nec mirum, nam Religiosorum Ordines (testibus etiam pluribus Pontificibus) nominantur, & sunt membra Ecclesie selecta.

Nec omittenda illa puto, quae Novatores adversus Societatem debellantes, intelligere debent. Haec paucis accipe (frustra enim schismata tentant ac novitates cudunt, qui sine Summo Pontifice ejusque jussu bellum indicunt) intelligite ergo haec & aliquando sapite: praeterquam quod Jesus Societatem suam singulariter amet, & Pontifex eandem (utpote quae ipsi singularem praestat obedientiam) particulatim protegat; considerate quod praedicta Societas summo cum applausu in doctrina sana

sancta instruat, quod adolescentes pro novitiis
 tibus Regularium educet (nam ex Collegiis
 Presbyterorum, aut Oratorii vix aliqui claustra
 petunt) magnum sane, ut puto, impedimen-
 tum; quia principia fidei & Catholicae veritatis
 rudimenta juventuti tam profunde ac firmiter
 imprimunt, ut eam pervertere difficillimum sit:
 Adde, quod nomen illustre sibi perperint, tum
 per libros conscriptos, tum per conciones ab
 ipsis habitas; quodque famam non mediocri bene
 audiant apud omnes, tam ob scholas, direc-
 tiones, missiones, quam ob religiosa ac spiri-
 tualia exercitia: ita ut haec sola abunde suffi-
 ciant, ut populus Dei in vera Catholica do-
 ctrina stabiliatur, &c. Quinam vero, quan-
 do, ubi, & quomodo haereticis semper resti-
 terint, ac etiamnum resistent, historiae clamant,
 ac dies iudicii clarius manifestabit: Porro haec
 ita moverunt Abbatem S. Cyrani, ut in praedi-
 ctam Societatem universalis ruinae fulmen ja-
 cere attentaverit, sed in vanum: Ast num-
 quid hostes Societatis triumphabunt, si Cen-
 sura Lovaniensis, de qua ante, a S. Sede
 (uti spargunt) permessa fuerit? nequaquam:
 voluntati enim SS. Domini parebunt humillime
 in confusionem Novatorum, quorum de facto
 deprehenduntur & informationes subdolae &
 delationes in multis suspectae: unde timendum
 ne aliquando ex mala informatione licentia que-
 dam dissimuletur; animadverto autem quod eo
 ipso quo nomen Societatis legitis, indignemini
 mihi: non mirum; nam & ipsum SS. Societa-
 tis nomen vobis est odiosum, attamen scitote,
 quod

quod nec ideo Jesum ejusque Societatem amare & defendere desistam (ut opus, quod brevi legetis, confirmabit) quamvis enim multas Societatis doctrinas & suspectas & laxas immo & aliquas hæreticas affirmatis, nil Novatoribus novi, nam sicut Magister vester sic & vos Discipuli : ille autem & falsas Societati doctrinas affixit, dum ipsasmet docuit : contra auctoritatem S. Sedis (cui verbo & non re se submisit) materiam de gratia proposuit, Banique prohibitas suscitavit sententias, Societatis Theologos honoravit nomine *Semipelagianorum*, & *Pelagianorum*, &c. at nimis infundate, nimisque festinanter, unde nec mirum quod *Canis festinans cacos quinque pepererit catulos*, ab antiquis Novatores veritatis defensoribus verisque Catholicis dogmata attribuerunt hæretica : Episcopi enim *Arriani* Catholicos *Sabellianos* indigitarunt : et eo quod Catholici virginitatem matrimonio præferebant, *Iovinianus* hos *Manicheos* appellabat *Originista* eos brutales, simplices, animales, &c. nominarunt, propter fidem resurrectionis corporum : propter cultum Reliquiarum *Vigilantium* Catholicos idololatrias clamavit. *Nestorius* S. Cyrillum tamquam fautorem errorum *Apollinarium* accusavit. *Eutiches* *Flavium* tamquam *Nestorianum* sectatorem apud Cæsarem detulit. *Nestoriani* accusarunt omnes Catholicos (à quibus impugnabantur) errorum *Eutychetis* : *Manichei* famam notam inurebant Catholicis *Pelagiani*, &c. quare ergo mirum si & modernis Catholicis Theologis nomen & doctrinam falsam attribuant ? audite quid maximus *Aquileiensis* Episcopus in

Concil. Lateran. sub Martino I. dixerit; hæc ejus sunt verba : *Quoties & ipsum malignum sensum nudamus jam & factum simulationis eorum detegentes ipsos quoque Patres refutare nituntur* : Adde & Epistol. 1. ad omnes fideles ipsiusmet Martini I. dum de Novatoribus ait. *Illis nonnulla communia existunt cum sanctis Patribus, sed quantum distat ortus ab Occidente, tantum distant hæretici à viris à Deo inspiratis.* Augustini sese, alios Pelagii Discipulos nominant : sed tantum Augustini doctrina ab ipsorum differt quantum lux à tenebris : quare Rex Catholicus, qui Jansenio (antequam errores hi in Hispania erant noti) Mitram Ipreensem benevolè concesserat, eandem uti & omnes à sequacibus justè abstulit : dum anno 1647. 21. Decembris expresse prohibuit, ne quis novi hujus Apostoli Discipulus ad ullam admitti possit Prælaturam (uti & re ipsa in Henrico, &c. Mechliniæ patuit) nisi prius abjurata nova hac hæresi, cujus & abjuratiōnis formulam præscripsit S. D. N. Alexander VII. in Constit. quæ incipit. *Regiminis, &c.* Romæ anno 1664. 15. Kal. Martii Pontif. anno 10. cui voluntati tam Apostolicæ quam Regiæ utinam omnes obedirent promptissimè, tunc pax : sed revertamur ad propositum.

Cum curiosus ergo sis & à me petas, quibus mediis ad hunc finem pervenire intenderint aliqui ? quomodo societas oppugnata, ut sic *Vnitas dogmatica & Catholica* divideretur ? attende, & breviter respondebo : Imprimis scripserunt contra ejus classes, docendi methodum, & Professores, uti & hodiedum : deinde, ut
ean

eandem odiosam redderent, mercaturam exercere falso divulgant: utq; corda hominum ab hâc magis averterent, materiam invidiæ contra eandem inter alios Religiosos Ordines sparserunt: modo artificio ac simul diabolico Societatis libros; Prædicatores, Theologos, aliosq; Authores, conversationem eorum & Regimen turpiter diffamarunt: At his omnibus maturè examinatis, inciderunt accusatores in foveam quam fecerunt, cum confusione publicâ, & quidem tali, ut recurrere debuerint ad dogmata polytica famosi Ministri *Du Moulin*, cujus spiritus dives in inventionibus & fictionibus, quibus suis sectatoribus corruptam & perniciosam (ut agebat) Ecclesiæ Romanæ doctrinam clare se proponere jactabat. Eodem pernicioso & venenoso calamô scripserunt contra Theologiam moralem Jesuitarum; & quamvis Viri docti & cordati malam eorum fidem ac impudentiam deprehenderint, in locis tamen, ubi domicilium non habent, moralis ipsorum doctrina ut laxitate plena traducitur, &c. hæc interim pati debuerunt & patiuntur veri & zelosi Ecclesiæ Filii, in hoc solo invicem consolantes, quod *Beati qui persecutionem patiuntur propter Iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum Calorum.*

His lectis judica, quis *Vnitatem Dogmaticam & Polyticam*, defendere, quis evertere studeat. Qui Antiquitatem Catholicam protegunt, homines reddunt quietos, qui verò novitates introducunt turbant: Hinc inter Moniales & Beginas schismata causata; inter Cives dissidia
ex.

excitata; in Capitulis pro antiqua possessione
 lites obortæ; tot scandala in Templis perpetra-
 ta; tot accensæ invidiæ, tot calumniatorum
 ora aperta; tot collectæ rancoris materiæ; tot
 homines ad desperationem acti, tot horribiles
 factæ abominations; ut plus sit quam tem-
 pus, ut antiquitas defendatur, & novitas ex-
 pulsetur; ut & Catholici in sancta & antiqua
 Sacramentorum praxi maneant quieti; verum
 debitumque B. V. MARIÆ cultum retineant;
 Parochi sua jura, Religiosi sua privilegia pos-
 fideant. Quæ omnia infallibiliter fient, si sese
 omnes unanimiter & fideliter, corde sincero,
 & obedientia non fictâ, definitionibus, Con-
 stitutionibus, Decretis & Bullis Sanctissimi
 Domini nostri Summi ac Romani Pontificis
 subjiciant; infallibiliter credentes & executio-
 ni mandantes, quæ ipse, tamquam Papa,
 Christi Vicarius, Ecclesiæ caput visibile, Sum-
 mus in terris Pastor & Rector, infallibiliter
 proponit; Ejus voluntate contenti in obse-
 quium fidei intellectum nostrum captivantes,
 tunc nihil de schismate timendum. Quod ut des-
 sideratum sortiatur effectum, ac Obedientia
 erga Summum Pontificem realiter adimpleatur,
 rogantur humillimè omnes Reges & Principes,
 ut omnes novitates prohibeant, nilque in sua
 Regna vel ditiones, nisi à Summò Pastore ap-
 probatum, introduci permittant.

Monitum quoddam ad Augustum reperio
 (ut Mæcen. apud Dion. Cassium lib. 52.) scilicet:
*Divinum illud Numen omni modò, omni tem-
 pore ipse cole, juxta leges patrias; & alii ut colant
 effice: Eos verò, qui in divinis aliquid innovant,*

E

odio

odio habe & coërce quia nova quadam Numina
 hi tales introducentes , multos impellunt ad mutatio-
 nem rerum , unde conjurationes , seditiones , concu-
 liabula existunt ; Res profectò minime conducibiles
 Principatui. Quod confirmans Lactantius 1. In-
 stit. cap. 20. ait. Religio & veneratio nulla nisi
 unius Dei tenenda est. Unius Dei , & trini in Per-
 sonis , Creatoris , Salvatoris , Remuneratoris ,
 Judicis tenenda fides ; una scilicet Catholica ,
 Apostolica , Romana ; quidquid illa continet ,
 aut ut credendum proponit amplectimur , ut
 & Ritus & Ceremonias ceteraque omnia , quae
 à Matre nostrâ Romanâ Catholicâ recipimus
 Ecclesiâ , ut certa tenemus , nec aliis spiritibus
 credimus , ne corde leves , vel damnationi
 inveniamur obnoxii. Puni igitur , ait Lipsius
 lib. 4. cap. 2. Polyticorum , si quis turbat. Serio
 seriò hoc imbebe ; nihil esse (teste Lactantio
 lib. 5. Instit. cap. 2.) in rebus humanis Religio
 praestantius , eamque summâ vi oportere defendi . &
 pergit Polyticus Lypsius , Civilis Doctrinae
 lib. 4. cap. 3. dicens : Ergò firmiter nostra sen-
 tentia est unam Religionem in unò Regno servari
 Quari tamen duo possunt : semperne puniendi qui
 dissentiunt , & an omnes ? quâ de re ut differam
 non curiositas me impellit , sed publica utilitas .
 praesens hic Europa Status , quem nego me sine lacry-
 mis intueri. O melior mundi pars ! quas dissiden-
 rum faces Religio tibi accendit ! colliduntur inter
 Christiana Reipublica capita , & milleni aliquot ho-
 mines perierunt & pereunt per speciem pietatis
 Quis hic silebit ? non ego : Et quamvis cum Ple-
 tone sciam calumniis hac obnoxia in vulgus , nec quae
 quam tam probe aut providè hic dici , quod non

licare malignitas possit : tamen subibo discrimen , & pro virili aquam infundam in sacrum hunc ignem : hoc excusatus , quod consilia non decreta adfero , nec assero aliquid , sed pono : tu qui legis , scito à piâ puraq; mente hæc esse : & si ipsa aliter , subjici me iis quorum propriè cognitio & censura.

Vt rem intelligas , duo eorum genera facio qui in Religione peccant : qui publicè , & qui privatim. Publicè peccare dico ; Qui & ipsi malè de Deo receptisq; sacris sentiunt , & alios ad sentiendum per turbas impellunt. Privatim , qui pariter male sentiunt , sed sibi. De primis primò queritur , an talibus debeat esse impune ? nego. Puniantur à te , ne tu pro illis puniaris. Hæc sunt verba Cypriani , de util. poenit. Et pergit Lipsius , dicens : Maxime si turbant , & addit Augustini verba : Melius enim est , ut pereat unus , quam ut pereat Vnitas : Nam non hic clementiæ locus. Vre, seca (ait Cicero Philip. IIX.) ut membrorum potius aliquod , quam totum corpus intereat ; quia , quod in Religionem Divinam committitur , in omnium fertur injuriam : sic habet Justinus lib. 4. Cod. de Hæretic.

Quare summo jure Senatus Regius theses scandalosas & tumultum causantes prohibet (uti prohibuit) & è Cathedris continuas punctiones & scommata in Religiosos effutientes impedire tenetur , cum videat hæc omnia à Religiosis animo pacifico excipi , animas suas in vera patientia possidentibus.

Interim , quamvis contra communes hostes pro salute communi una communis debeat vigilantia , sicut Leo Papa refert locò antea citatò ; certum equidem est , quod ad Episcopale munus maxime pertineat ; tali enim dignitate ful-

gentes, tali etiam curâ onerantur, utpotè qui
in magno Iudicii die pro animabus sibi com-
missis redduri sunt rationem: Unde & om-
nes oves æquali amore complecti debent, eor-
demque charitate reducere omnes; ut sit com-
munis Pater omnium, omnesque æqualiter de
paterna ejus charitate accipiant, ac eadem au-
thoritate protegantur; & sic innocens non
despiciatur, minus opprimatur, ac nocens in-
justè defendatur: Nam, *quid aliud interpretatur
Episcopus* (hæc verba S. Ambrosius lib. de digni-
tate Sacerdotali cap. 16.) *nisi Superinspector
maximè cum solio in Ecclesia editiore residet, & in
cunctos respiciat, ut & cunctorum oculi in ipsum
respiciant?* O verba verè aurea! nam (testis
S. Augustino lib. 19. de Civitate Dei cap. 19.)
nomen Episcopatus est operis, non honoris. Verum
quidem, ut Ambrosius lib. cit. cap. 3. In hoc
seculo nihil sublimius Episcopis reperiri, ut cum dig-
nitatem Episcopatus Episcoporum oculis demonstramus,
& digne noscimus quid sumus professione, actio
potius, quam nomine demonstramus; ut nomen con-
gruat actioni, actio respondeat nomini; ne sit nomen
inane, & crimen immane; ne sit honor sublimis
& vita deformis; ne sit deifica professio, & illæta
actio; ne sit Religiosus amictus, & irreligiosus pro-
vectus. Et cum Episcopi (ut Prosper ait de vita
contemplativa lib. 2.) sint fideles populi Duce-
veritatis Assessores, prava doctrina hostes, etiam
impedire tenentur, ne lupus oves devoret; ne
introducantur novitates, quarum populus an-
tus sentit aliquando insipidum & amarum acet-
næ damnationis fructum: legite lib. de
abusibus cap. 10. inter opera Augustini,

hæc invenies : *Speculatorem te dedi domui Israël, si autem videris gladium venientem, & tu non annuntiaveris, ut revertatur impius à viâ suâ, ipse quidem in iniquitate sua morietur, sanguinem verò ejus de manu tua requiram.* Et certè tanta est Episcopalis dignitas, ut cura & autoritate suâ linguas Novatorum facillimè refrænare valeant, ac sic impedire ne novum aliquod dogma in fidelium cordibus radicetur : cum enim Novator aliquis aliam quam eorum doctrinam prædicare præsumit (intelligo doctrinam quæ de sæculo in sæculum, de Episcopo ad Episcopum continuâ successione ad nos pervenit) frænum tali injicere possunt, silentiumq; imponere tenentur, ne, falsam peccaminosâ misericordia doctrinam dissimulantes, Dei offensam & judicium incurrant. Sic docet Leo I. Epist. 3. ad Julianum Aquiliensem Episcopum, ubi sic habet : *Non dubitet dilectio tua nos si (ut quod arbitramur) neglecta fuerint, qua pro custodia Canonum, & pro fidei integritate decernimus, vehementius commonendos : quia inferiorum ordinum culpa, ad nullos magis referenda sunt, quam ad desides negligentes, quæ Rectores, qui multum sæpè nutriunt pestilentiam, dum necessariam dissimulant adhibere medicinam.*

Sane reatu majore delinquit (ut Symmachus I. in Concil. Rom. 6. quod celebravit) qui potiore honore perfruitur, & graviora facit vitia peccaminum sublimitas dignitatum : idèo tacere non debemus, sed ea quæ necessaria fore agnoverimus, viriliter corrigere & emendare satagamus, ut ea quæ nociva sunt extirpare, prout Dominus dederit satagemus. Optandum igitur, ut impudentum ora claudantur, dommodò verè talia sunt : non

enim sufficit, quod, etiam falso, quidam ab adversariis ad Episcopos delati & accusati, statim, inaudita parte ac scandalo communi, ab Officio concionandi suspendantur: hoc enim agendi modo nociva non solum non extirpantur, sed magis falsorum istorum calumniatorum invidia, tali fulta autoritate, successit, & veritas sub modio latet, & innocentia opprimitur.

Ut autem Novatores & perturbatores coercerentur, ac hæretici extirpentur, sicq; non permittatur ut habeant sua conventiculâ, ubi Verbum Dei depravent & veritatis præcones derideant, admonet Leo I. Epist. ad Episcopum Italiæ: *Aliter enim, ait, nobis commissas regere non possumus, nisi eos, qui sunt perditores & perdit, zelo fidei Dominica prosequamur, & à suis mentibus, ne pestis hac latius divulgetur, severitate quâ possumus abscindamus: ut enim habeat à Deo ingens regenerationis premium, qui diligentius, quod ad salutem commissa sibi plebis proficiat, fuerit executus: ita ante tribunal Domini de reatu negligentia se non poterit excusare, quicumque plebem suam, contra sacrilega persuasionis authores, noluerit custodire.*

Patres Concilii Lateranensis Generalis sub Innocentio III. Cap. 3. postquam præscripserunt qualiter Archiepiscopus aut Episcopus erroribus debeat invigilare, addunt hæc verba: *Si quis enim Episcopus super expurgando de suâ Diœcesi hæretica pravitate fermento negligens fuerit vel remissus, cum id certis indiciis apparuerit, & ab Episcopali officio deponatur, & in locum ipsius alter substituatur idoneus, qui velit & possit hæreticam confundere pravitate.* Hoc idem decretum adeo rationi consonum prædicatum fuit, ut Martinus V. in fine Concilii

Constantiensis, idem renovaverit contra *Wiclef*,
Ioannem Hus, & *Hieronymum Pragensem*.

Cumq; omnis Novitas *Vnitatem* tam *dogmaticam* quam *polyticam* lædat, sicq; animos à vera charitate dividat ac Regna disjungat, oportet ut Serenissimi Principes & Christianitatis Monarchæ, quibus à Deo datum est populum regere, potentias suas spirituali authoritati adjungant, ut sic Decreta Apostolica majorem vigorem & robur accipiant; pestisq; propulsetur exitialis animabus & Regnis: hæc enim (nisi tempestivè obstaculum ponatur) rependo Status vestros inficiet, & infectum divisionis ignem, postquam illum circa Altaria & sacra Mysteria accenderit, ad Thronos vestros asportabit. Nam si Christi tunica, multo prætiosior Regum Purpurâ, per novitatis schismata dividatur, nosne putabimus, quod Purpuras non dividant Regales? nolite dubitare: talis enim est Unio inter Ecclesiam & Status Catholicos, quod unum membrum absq; alio lædi non possit. Legamus nunc Epistolam, quam Cælestinus Papa scripsit ad Theodosium Imperatorem, ratione quorundam novatorum, teste Baronio ad annum 431. Sufficiat licet (sunt verba Pontificis) quod sollicitudo vestra Clementia circa Fidei Catholica defensionem, cui, pro Christi Dei nostri amore, qui vestri Imperii Reçtor est, adesse modis omnibus festinatis, integram immaculatamq; eam, pravorum dogmatum damnato errore, servatis; in hoc semper munimen vestri constituentis Imperii; scientes Regnum vestrum sanctæ Religionis observantiâ communitum firmiter duraturum. Pietatem vestram sub Divini obsecrantes obtestatione iudicii, ne quid tur-

*bida Novitati licere vestra mansuetudo permittat, nova
 facultas aliqua ijs, qui divina Majestatis Potentiam
 in humana disputationis rationem arctare contendunt,
 quò perturbetur pax Ecclesiastica, tribuatur: major
 vobis fidei causa debet esse quam Regni; amplius pro
 pace Ecclesiarum Clementia vestra debet esse sollicita,
 quam pro omnium securitate Terrarum: subsequuntur
 enim omnia prospera, si primitus qua Deo chariora
 sunt serventur. Abraham fide floruit, omnemq; orbem
 gloria sua prosperitatis implevit. Moyses populi libera-
 tor, Zelum Domini contra eos, si quos à Dei cultu
 recessisse probarat, armavit. David Regem sua præ-
 cepta servantem in Regno, ut ille inimicos suos subde-
 ret, Dominus custodivit. His rogo exemplorum vobis
 præsidio, fide, observatione, virtute, universalis
 Ecclesie in Deum nostrum piissimum cultum, ne sibi
 aliquid dissentij vendicet, custodite: pro vestri enim
 Imperij salute geritur, quidquid pro quieto Ecclesie
 vel sancta Religionis reverentiâ laboratur.*

*Hæc quæ Cælestinus Theodosio repræsentavit,
 illa, quæ sub ipso facta sunt, confirmant: nam hic Princeps,
 qui, quasi Dei armiger, divinum cultum contra hostes defendit,
 qui tot contra novitates edidit decreta, qui Regnum
 taliter pro Religione moderabatur, ut super omnes fuerit
 exaltatus, quiq; manu Dei inauditam de Persis victoriam
 reportavit: Cui Cælum contra hostes barbaros & tonitru
 & fulmine ad victoriam cadente, suorumq; sanguini pepercit
 qui & tempestates ventosq; turbidos precibus sedavit:
 paucis; cujus palatium Cæsareum Religioforum Claustrum,
 &c. Tandem adeo maledictus fuit, ut aurem præbens
 inferni serpentis halitui, auscultans, dico, & fovens Nestorium*

hæreticum, persequeretur Episcopos : & ecce in instanti vindicta Dei super Imperatorem & Imperium, &c. Ex quibus constat clarissime quod dum Imperatores & Reges Ecclesiam Dei defendunt, defendat & ipsorum Regna Altissimus; è contra verò, dum Novatoribus aut hæreticis favere incipiunt, omni Cæli favore & gratia destituantur, ac divina indignatio, Regna dissipans, iisdem superveniat. Testentur hoc plurima coronata Capita, uti *Heraclius, Justinianus, Constantius, Valentius, Mauritius, Leo, Gratianus*, ac Cæsares omnes : Idemque patuit inter Christianissimos Reges, Regesque Catholicos : Illustrissimæ namque piissimæque Austriacæ stirpi benedictio data & danda ob strenuam Fidei defensionem : quæ ut magis magisque defendatur, sicque omni benedictione cœlesti Catholica Monarchia repleatur, hæc scripsi stilo simplici, omnibus Veritatis Amatoribus pergrata fore sperans; scripsi enim Veritatis & Unitatis amore, & hæc, si malus aut invidus contemnat, nil mihi mali; nam cum ulterior mihi desit potestas, ut *Unitatem tam dogmaticam quam Polyticam* defendam, sufficiat voluntas. Tandem finiens cum Lypsio polyt. lib. 4. c. 3. dico : *Et tu qui legis scito à piâ puraque mente hæc esse : & si ipsa aliter, subjici à me iis, quorum proprie hæc cognitio & Censura.*

Christianorum ergo Principum pedibus advolvor, & ante Thronos Catholicorum Monarcharum, præsertim CAROLI II. (cui Deus in omnibus benedicat) Regis nostri clementissimi prosternor, ac supplicam nostram non minus confidenter quam humiliter propono, verbis.
Leonis

Leonis Papæ primi Epist. 75. ad Leonem Augustum, quibus ab ipso petit Pontifex, quatenus se Novitatibus opponeret. Clementissime Princeps, Ecclesiæ defensor singularis. Cum sancto spiritualiq; studio universam pacem Ecclesiæ munias, nihilq; sit convenientius Fidei defendenda, quam hæc, quæ per omnia, instruente Spiritu sancto irreprehensibiliter definita sunt, inharere; ipsi quomodo videbitur statuta velle convellere, & auctoritates, quæ Ecclesiæ universalis complexa est, ad arbitrium heretica petitionis infringere; atque ita nullum corrigendi Ecclesiis modum ponere, sed data licentia debellandi, dilatare magis quam sopire certamina. Quid probabilius, quid religiosius poterit pietas vestra discernere, quam ut quæ non tam humanis quam divinis sunt statuta decretis, nullus ultra sinatur impetere, ne veri digni sint Dei munus amittere, qui de veritate ipsius ausi fuerint dubitare? Cum ergo Universalis Ecclesiæ per illius principalis petra adificationem facta sit petra, & primus Apostolorum beatissimus Petrus voce Domini audierit: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam; quis est nisi Antichristus aut diabolus, qui pulsare audeat inexperabilem veritatem, qui in malitia sua inconversibilis perseverans, per vasa iræ & sua apta fallacia, falsò diligentia nomine, dum veritatem se mentitur turbari, mendacia desiderat seminare? Cum enim Clementiam tuam Dominus tanta Sacramenti sui illuminatione ditaverit, debes incunctanter advertere Regiam potestatem tibi, non solum ad mundi Regimen, sed maxime ad Ecclesiæ presidium esse collatam; & ausus nefarios comprimendo, & quæ bene sunt statuta defendas, & veram pacem his, quæ sunt turbata, restituas. A M E N.

*Libellus supplex contra Novitates representatus
Serenissimo Principi IOANNI AVSTRIACO,
cujus Copiam authenticam, si ante mihi missa
fuiſſet, in frontispicio hujus scripti impressi-
sem: sed jam tantummodo ad manus meas per-
venit, &c.*

SERENISSIME PRINCEPS,

AMplum & Illustre Principum Regum-
que munus est. Quid enim inter homi-
nes majus, quam unum præſſe pluribus,
leges & jussa ponere, maria, terram,
pacem, bella moderari? Divinitas quædam
(ait Lipsius) videtur hæc dignitas: & est
profecto, si salutariter atque ex usu publico
administretur; sed hoc quam arduum sit, tum
ratio nos docet, tum exempla. Illam si in-
spicimus; quantæ molis ab uno capite tot
capita coërceri, & universam illam multi-
tudinem, inquietam, discordem, turbidam,
leniter redigi sub commune quoddam obe-
dientiæ jugum? si hæc; quam pauci ab
omni ævo reperti, qui laudabiliter hoc mu-
nere functi & defuncti? ut verissimè dix-
rim difficilè esse homini in hominem im-
perium, difficilè multitudinem sub jugum
redactam in pace & obedientia conservare,
si quis Novitatibus turbet quietam. Hinc est
quod humillè ad Celsitudinem Vestram Re-
giam

giam Belgium recurrit, dum sese miratur &
 Novitatibus, tam quoad praxim Sacramen-
 torum, quam quoad cultum B. V. MARIE,
 Sanctorum eorumque Imaginum, suppli-
 cationum, &c. irrepentibus, turbatum;
 dum obstupescit quod graves sint controver-
 siæ & contentiones pertinentes ad doctri-
 nam Theologicam (uti representarunt qui-
 dam Theologi in libello suo supplici ad Suam
 Majestatem 10. Septemb. anno 1676.) v. g.
 de gratia, Christi morte, lib. arbitrio, di-
 latione absolutionis in pluribus illis casibus,
 quibus differri volunt tot recentium libello-
 rum novæque praxis authores, &c. quibus
 inquietatur; speraverat quod illi zelosi Ro-
 mæ tantum effecissent, ut per definitionem
 aut constitutionem Apostolicam veritas in-
 notuisset, at è contrario demonstratæ &
 condemnatæ 65. Propositiones (quæ mi-
 nime umquam Belgium turbaverant, ubi &
 plurimæ hætenus inauditæ) quæque Cura
 illorum Flandrice impressæ & è Cathedris
 (tamquam si fuissent Religiosorum Belgi-
 corum dogmata) aerimonia non vulgari
 publicatæ maximam pepererunt turbatio-
 nem. Recurrit Belgium quatenus paci pu-
 blicæ & quieti, Summi Romani Pontificis
 infallibili authoritati, veræ fidei sacrorum-
 que rituum antiquitati Regia authoritate
 consulatur. Inhibendo ne quid novi permit-
 ta-

tatur inconsulta sancta Sede : unde timen-
 tes Domini de Magistratu Bruxellensi anno
 1674. ne oriretur confusio in Civitate, ex
 eo quod Archiëpiscopus Mechliniensis vo-
 luerit inhibere (uti & reipsa inhibuit) ne
 Processiones, quæ ab omni antiquitate hic
 factæ sunt, comitantibus Imaginibus SS. Sa-
 cramentum) amplius more antiquo & lau-
 dato fierent, recurrerunt ad Excellentissi-
 mum Comitem de Monterey, &c. tunc
 Belgii Governatorem per libellum suppli-
 cem, in quo inter alia : *Exhibent humillimè illi*
de Magistratu hujus Civitatis Bruxellensis, quod
ab omni antiquitate, sit hic consuetudo, ut fiat
Processio generalis Festo die S. Michaëlis, &c.
in qua portatur Venerabile Sacramentum simul
cum Imagine S. Michaëlis, &c. & cum à pau-
co tempore Illustrissimus Archiëpiscopus Mechli-
niensis miserit Clero decretum, ne permittat,
quod portetur Venerabile Sacramentum si qua-
cumque Imago alicujus Sancti Processionem co-
mitetur. Nos reperimus quod causet difficulta-
tem, &c. . . . & cum non possimus effugere
(nisi portetur Imago prædicti Patroni simul cum
Venerabili) quin simus expositi maxima populi
murmurationi immo & scandalo, quod & præ-
venire tenemur, quantum possibile, & cui ali-
quando in instanti occurrere non valemus, illi de
Magistratu necessarium judicarunt exhibere hæc
inconvenientia Sæ Excellentie, rogantes humit-
limè

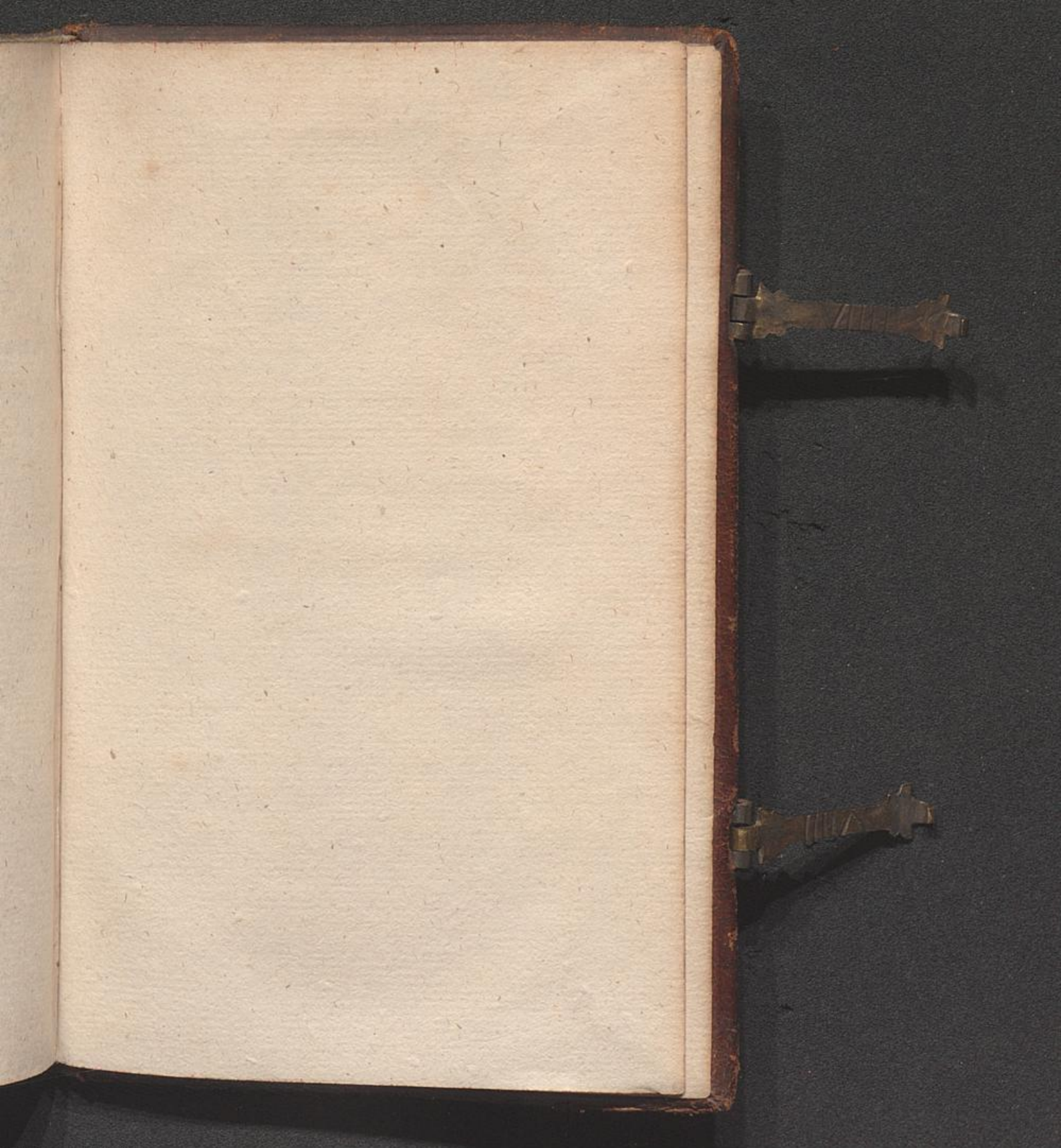
limè quatenus ordinare velit Clero S. Gudulæ,
 ut permittat, quatenus simul cum Venerabili
 Imago S. Patroni Michaëlis Processionem comi-
 tetur... Quibus malis ut occurrat, antiqui-
 tatem laudabilem ut defendat, ac novita-
 tem impediatur: Excell. D. Comes de Mon-
 terey... scripsit & mandavit Capitulo
 S. Gudulæ, quod (non obstante decreto de
 die 29. Aug. ultimi, ac in contrarium exi-
 stentibus rationibus quibuscum, quibus vi-
 derentur aliqui ad Novitatem seducti) tene-
 rent Processionem moribus antiquis: sic
 habent ejusdem litteræ datæ Bruxellis 4.
 Oct. 1674. Paraph. Pa. Vt. Sign. El Com-
 de de Monterey, & inferius de Gottignies:
 pluraque alia incommoda jam nunc ex hac
 & simili novitate exurgunt luget Belgium,
 quod consolata est Regina Mater tunc Re-
 gens per litteras de data 30. Junii 1675. in-
 hibens omnes Novitates, hæcque pondera-
 vit Regium & privatum Belgii Conci-
 lium, dum ratione inhibitionis antiquæ
 Processionis Alostanæ, scandala exurgere
 pacem publicam perturbari animadvertens,
 Illmo. D. Archiëpiscopo hæc sequentia inti-
 mavit. Nomine Regio volumus, quod Clerus
 & populus prædictæ Civitatis relinquatur in an-
 tiqua possessione instituendi Processionem moribus
 supradictæ (scilicet comitante Imagine Beati-
 siss. Virg. MARIE Venerabile Sacramen-
 tum

tum) sine quod respectu hujus introducatur vel minima novitas : cum Regina Mater nostra intimerit per litteras suas de data 23. Iulii ultimi Governatori Patriæ , quod talis sua sit voluntas , quodq; sibi displiceat , quod volueris aliquid novi introducere , non volens quod radicem sumat , cui adherere consultum reperimus pro presenti , donec Decreto generali S. Sedes post fundatam deliberationem aliter potuerit ordinasse : Bruxellis 4. Oct. 1675. Paraph. de Pa. Vr. & signat: Routart. His omnibus non obstantibus (Serenissime Princeps) Novitates accrescunt. Unde & Belgii Religiosos aliosque cordatos , qui S. Sedis ac Monarchæ nostri mandato adherere cupiunt , persequuntur. Bullas & Decreta Pontificum , in quantum sibi non contraria recipiunt , propria autoritate Ecclesiam Belgicam reformare , se quidam dicunt , ex quo omnis Romana hic decidet cum tempore autoritas , nisi hanc Regia defendat : hæc & plura oriuntur à Jansenismo , qui incipit & aures erigere & schisma causare , quod ut impediatur , adjunctum scriptum collegi , optans ex animo , quatenus mandatum Clementissimi Regis nostri *Philippi IV.* (piæ memoriæ) de data 21. Decemb. anni 1647. quo prohibuit ne quis , hujus novi Apostoli Discipulus ad Prælaturam eligi aut promoveri possit , infallibiliter observetur : simul-
que

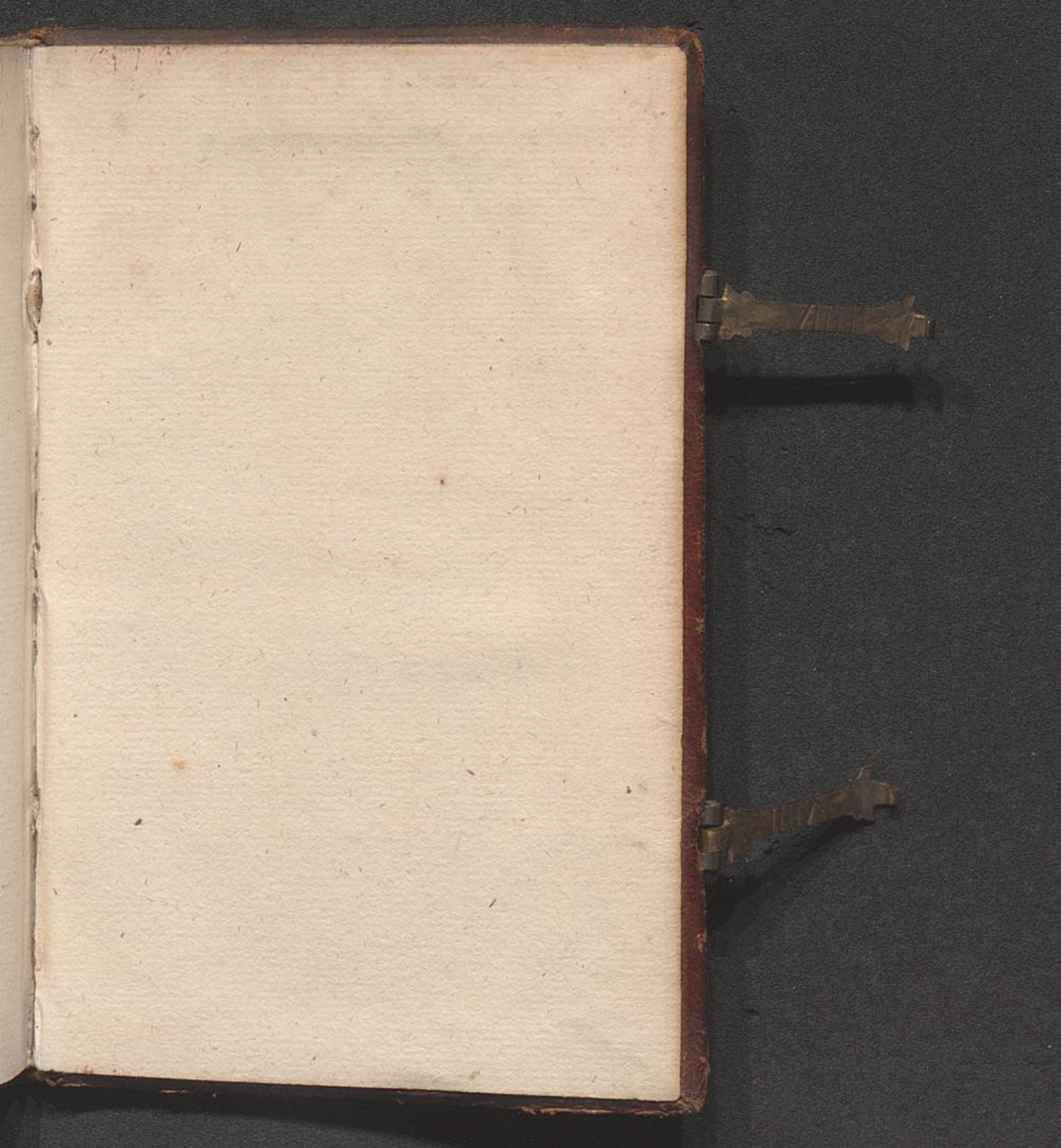
que decretum SS. D. N. Alexandri VII. datum anno 1664. 15. kal. Martii, ubi & formula abjuratōnis habetur. Unde pro pace publica rogatur Serenissima sua Celsitudo, quatenus manum admoveere dignetur ne Novitates Belgium turbare pergant: notum Cel. V. Belgium Belgarumq; pro Fide, B. V. MARIA, Summo Pontifice, Regia Sua Majestate zelus sincerus, ex quo & gratias agit prædictæ Suæ Majestati, quod designaverit pro Sede Episcopali Antverpiensium R^{mum} & Ill^{mum} D. Ioan. Ferdinandum van Beugem, Virum pacificum & doctum, Patrem communem (ut ex nunc nobis virtutes ejus affirmant) verum animarum nostrarum Episcopum, B. V. MARIE devotissimum, Summo Pontifici Regique fidelissimum, antiquitatis Patronum, pauperum Patrem, &c. Sperans quod sese instar muri hæreticis (qui nos circumstant) & Novatoribus sese opponet; advolvitur ergo pedibus vestris Belgium, humillimè supplicans, quatenus Novitatibus finis imponatur, & S. Sedis autoritas, B. V. MARIE cultus, &c. defendatur, & obedientia stabilatur erga Monarcham nostrum CAROLUM II. (cui Deus & toti Domui Austriacæ benedicere dignetur) sicque Pax restituatur, quod faciendo, &c.

Vidit & Approbavit F. A. L. C.

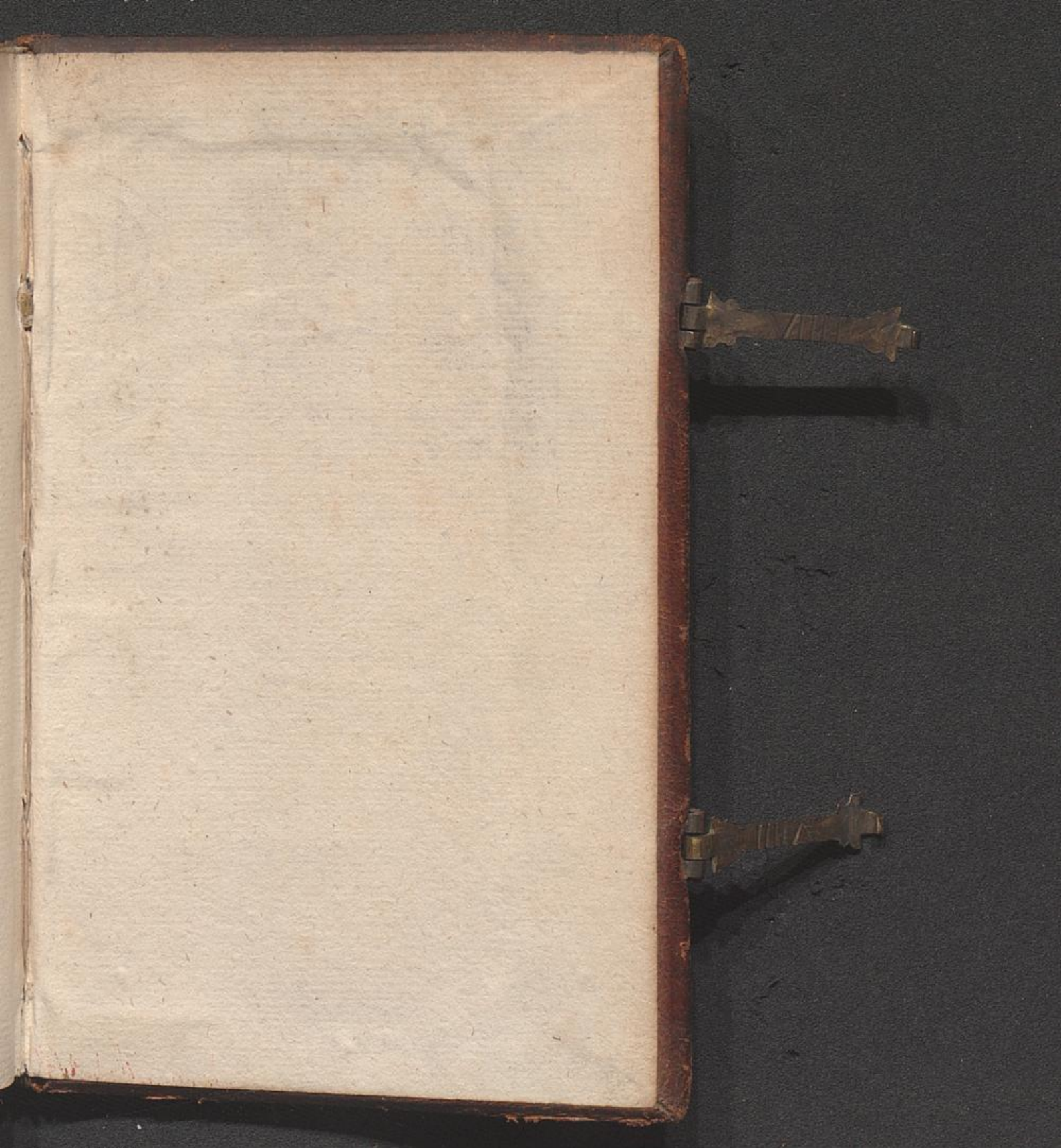
Aet. 12. Julij 1679.

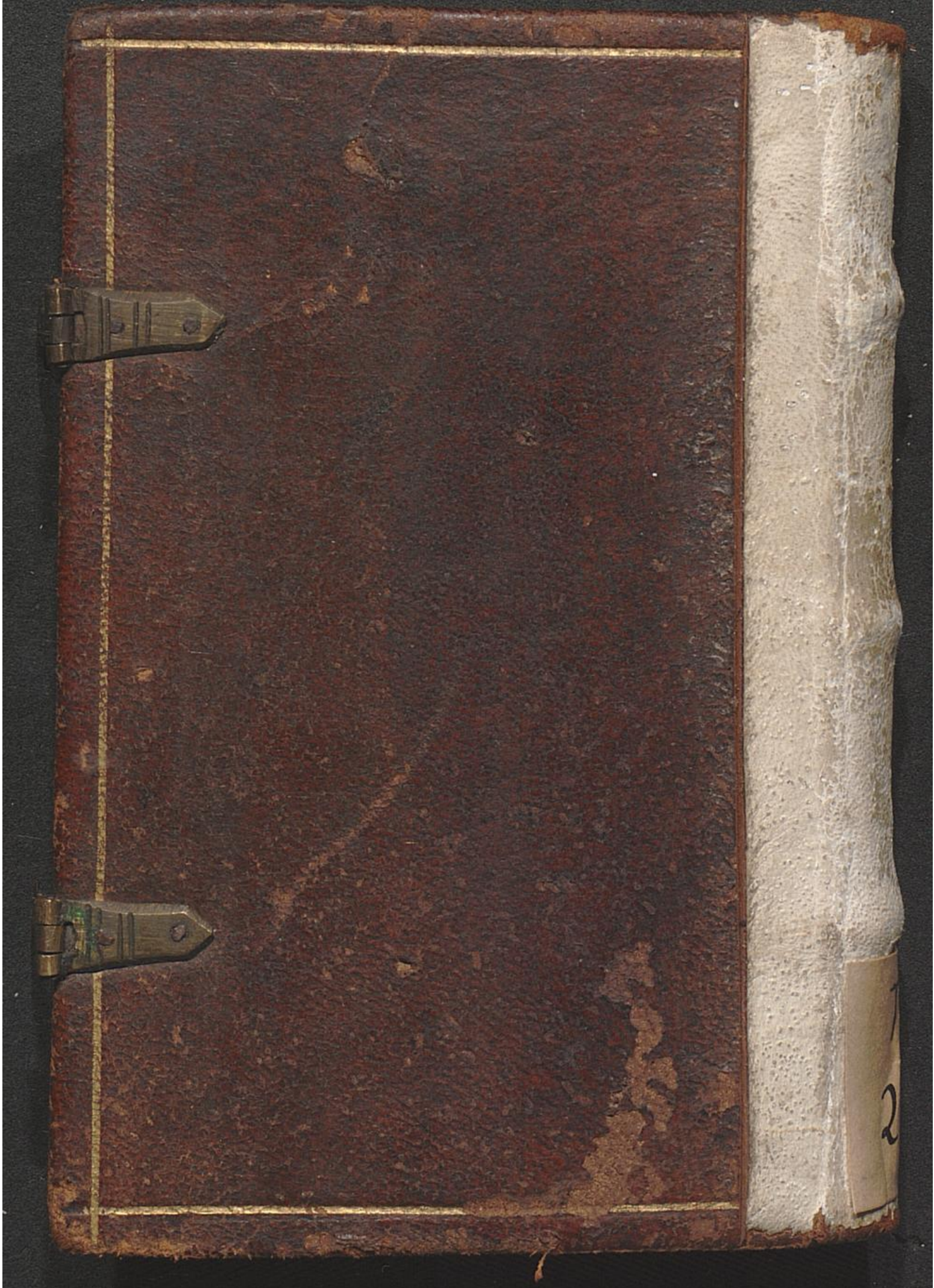

B III
206

E III
206

Th
2399

E III
206